

"İKD Buluşmasının"
ardından...

>> 8

Şahap Bakırsan'ı
kaybettik

>> 12

DHL işçileri direnmeye
devam ediyor

>> 11

Halkın öğretmeni:
Talip Öztürk

>> 11

Aralık 2012
sayı 7

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 tl (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

Patriot tuzacağına izin vermeyelim

**Erdoğan:
Türkiye toprakları
NATO'nun da topraklarıdır**

AKP Hükümeti Patriot füze sisteminin Türkiye'ye yerleştirilmesi için NATO'dan resmen talepte bulundu. Talep anında kabul edildi

AKP ülke egemenliğinin son kısıntılarını da silip süpürüyor, Türkiye'yi emperyalizmin oyun sahasına çeviriyor. NATO Türkiye'ye 6 Patriot füze bataryası yerleştirecek.

Ulusal bağımsızlık ve ulusal egemenlik emperyalist devletlere, emperyalist ordulara devredilemez. Ülkesinin toprağını NATO toprağı sayanlar, bağımsızlık ve

egemenlikten tamamen vazgeçerler ve toprakları üzerinde emperyalizmin her türlü tasarrufuna kapıyı açarlar, düpedüz köle olurlar.

>> 3

Filistin halkı kazanacak

Filistin halkı İsrail'in muazzam askerî üstünlüğüne rağmen teslim olmayı kabul etmedi. Ordusu, tek bir uçağı ve hava savunma sistemi olmadığı, FKÖ ile Hamas arasındaki bölünme yüzünden ulusal birliğini kaybettiği hâlde pes etmedi. Direndi. İsrail'in Demir Kubbe adlı hava savunma sistemini deldi. İsrail, Amerika ve Avrupa yönetimlerinin her türlü desteğine rağmen siyasi hedeflerine ulaşamadı. Filistin halkını teslim alamadı.

>> 2

Avrupa'da grev dalgası

Sadece Avrupa Birliği ülkelerinde değil, AB'nin dışındaki ülkeler dahil 36 ülkede 60 milyon işçiyi temsil eden Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC) 14 Kasım 2012'yi "Avrupa Eylem ve Dayanışma Günü" olarak ilan etti.

>> 6

> ISSN 1301-9031

fatma şenden

Ucuz emek
cennetine doğru

>> 10

rıza köse

Yasa yeni,
yasaklar eski

>> 12

hülya kortun

Savaş bloku ve
bilinçsizlik

>> 5

Filistin halkı kazanacak

İsrail 14 Kasım 2012'de Filistin'in Gazze bölgesine vahşi bir hava saldırısı başlattı. Ağır bombardıman sekiz gün sürdü. 175 Filistinli öldü, bin 399 kişi yaralandı, Gazze yerle bir edildi. Buna karşılık İsrail'e atılan Filistin füzeleri sonucunda 5 İsrailli öldü, 94 kişi yaralandı.

Hamas, Mısır, İsrail ve ABD arasında yürütülen müzakereler sonucunda 21 Kasım'da ateşkes imzalandı. Anlaşmaya göre, İsrail, "Gazze Şeridi'ne

kara, hava ve deniz yoluyla saldırılara son veremeyi, her türlü tecavüzdən ve kişileri hedef almaktan kaçınmayı" kabul etti. Buna karşılık, Hamas, "Tüm Filistinli grupların, füze ve sınır saldırıları dahil, İsrail'e yönelik saldırılarını sona erdirmeyi" taahhüt etti. Mısır anlaşmanın garantörü oldu.

Süreç bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi veren bütün halklar için çok öğretici oldu.

Mesele teslim olmamakta

Filistin halkı İsrail'in muazzam askerî üstünlüğüne rağmen teslim olmayı kabul etmedi. Ordusu, tek bir uçağı ve hava savunma sistemi olmadığı, FKÖ ile Hamas arasındaki bölünme yüzünden ulusal birliğini kaybettiği hâlde pes etmedi. Bütün kamu binalarının, elektrik santrallerinin, su dağıtım sisteminin, evlerinin çökertilmesine sabırla katlandı. Direndi. Sürekli ateş altında ölümlerini, yaralılarını yakıp yıkılan binaların arasından çıkarıldı. İran, Suriye ve Sudan'ın yardımıyla edindiği füzelerle İsrail'in

Demir Kubbe adlı hava savunma sistemini deldi.

İsrail, Amerika ve Avrupa yönetimlerinin her türlü desteğine rağmen siyasi hedeflerine ulaşamadı. Filistin halkını teslim alamadı. İsrail'in dokunulmazlık efsanesi 2006 Lübnan savaşından sonra bir yara daha aldı. Kendi halkını ölüm, yaralanma ve yıkımdan koruyamayacağı belli oldu. Tel Aviv ile Kudüs dahil, İsrail'in bütün yerleşimlerinin savaşın doğrudan etkilerine maruz kalacağı açıkça görüldü.

ABD ve AB

Amerika ve Avrupa Birliği'nin Filistin halkının amansız düşmanı olduğu bir kez daha ortaya çıktı. ABD ve Avrupa Birliği, saldırgan İsrail'i mazlum, saldırıya uğrayan Filistin'i saldırgan ilan etti. Emperyalist savaş blokunun efendileri, İsrail'in Filistin'i bütünüyle yutma hedefine stratejik ve taktik destek vermeye devam ettiler.

ABD yönetimi, saldırı sürerken Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin tarafları çatışmaya son vermeye çağırana suya sabuna dokunmaz bir açıklama yapmasını bile engelledi. Gerekçesi şuydu: "Bu çağrı, çatışmanın temelinde yatan olguyu, yani Gazze'den İsrail'e atılan füzelerle girişilen terörist saldırıları açıkça kınamıyor."

Obama, saldırıyı "İsrail kendini koruyor" diyerek haklı buldu.

Ateşkes ilanından sonra Beyaz Saray'dan yapılan resmî açıklamada, Obama'nın İsrail Başbakanı Netanyahu'yu kutlamak için telefonla aradığı belirtildi. Açıklama şöyle devam etti: "Başkan, ABD'nin ateşkesle sağlanan fırsatı, İsrail'in güvenlik ihtiyaçlarını karşılmasına, özellikle de Gazze'ye silah ve patlayıcı sokulmasını önlemesine yardımcı olmaya yönelik çabaları yoğunlaştırmak için kullanacağını söyledi."

Açıklamaya göre, Obama, Filistin füzelerinin deldiği İsrail hava savunma sistemi konusunda da kesenin ağzını açacağını vadetti: "Başkan, Demir Kubbe ve diğer ABD-İsrail füze savunma programları için ilave kaynak bulmak üzere elinden gelen her şeyi yapacağını söyledi."

Bölgesel taşeronlar

Emperyalizmin bölgedeki taşeronları, Hamas'ı ayartarak İran-Suriye-Lübnan direniş cephesinden koparmayı başarmışlar ve "Filistin'in koruyucusu" pozuyla ortaya çıkmışlardı. Halklarını sömürmek ve ezmek için emperyalizmin aleti olmayı kabul eden krallar, emirler ve diktatörler doğrusu Gazze'den parlak sözleri esirgemediler; ama Filistin için sembolik jestler dışında parmaklarını bile kıpırdatmadılar.

Arabistan

İslam dünyasındaki dinci faşist güçleri derleyip toplayıp Amerika'nın cehennem zebanisi olarak her yerde devrimci, ilerici ve laik kesimlerin üzerine salmasıyla bilinen Arabistan kralı; Batı bankalarında ve şirketlerinde yatan trilyonlarını, ABD'ye haraç ödemenin yolu olarak oyuncak alır gibi aldığı savaş uçaklarını ve füzeleri,

hepsinden önemlisi petrolünü Filistin için kullanmadı.

Katar

Afganistan-Pakistan işgalini, Irak işgalini, Yemen ve Suriye'ye karşı savaşı, İran'a karşı savaş hazırlıklarını yürüten ve İsrail'i koruyan Amerikan Merkez Komutanlığı CentCom'un ileri karargâhını toprağında barındıran; psikolojik savaş merkezi El Cezire'yi işleten; Suriye'de devrimcileri, ilerici, laikleri, Alevileri, Hıristiyanları katleden çapulcuların maaşını ödeyen Katar emiri, Kahire otellerinde boy göstermekten başka bir şey yapmadı.

Türkiye

Erdoğan, Kahire'de, Ankara'da, İstanbul'da, İslamabad'da esti güldü. "İsrail terör devletidir" dedi. "Öleceksek adam gibi ölelim" diye haykırdı. Fakat İsrail'le ticareti sürdürdü. İsrail karşısındaki direniş cephesinin kilit ülkesi bağımsız ve

laik Suriye'yi çökertmek için elinden geleni ardına koymadı. İsrail'le istihbarat işbirliğine son veremeyeceğini söyledi. Temel görevlerinden biri İsrail'i korumak olan Amerikan İncirlik üssünü ve Kürecik füze kalkını üssünü kapatmayı reddetti.

Mısır

Mısır'ın Amerikancı-İslamcı Cumhurbaşkanı Mursi, Mısır'ı İsrail'in suç ortağı durumuna getiren Camp David ihanet anlaşmasını yırtmayı reddetti. İsrail'le Hamas arasında arabuluculuk yaptı. İsrail'in işgalciliğine ve saldırganlığına asla engel olmayacak bir ateşkesin garantörlüğünü üstlendi. Ateşkes karşılığında Hamas'ı teslimiyet çizgisine çekeceğine dair Amerika'ya ve İsrail'e söz verdi. Obama'dan üç kez teşekkür aldı. Emperyalist dünya padişahının teşekkürlerini anında firavunluk kararnamesine dönüştürdü, Mısır'da mutlak diktatörlüğünü ilan etti.

Özgür Filistin

Filistin halkı vatanını, bağımsızlığını, egemenliğini, özgürlüğünü, insanca yaşama hakkını kazanma iradesine sahip olduğunu bir kez daha kanıtladı. İnanıyoruz ki, Filistin halkı, bilgece sabrını ve gözüpek kahramanlığını örgütlenme bilinciyle birleştirip ulusal birliğini sağlayacak, teslimiyete savrulan yönetici kesimlerini hizaya getirme zekâsını gösterecek. Örgütlü halk yenilmez. Özgür Filistin eninde sonunda kurulacak.

Patriot tuzağına izin vermeyelim

AKP ülke egemenliğinin son kırıntılarını da silip süpürüyor, Türkiye'yi emperyalizmin oyun sahasına çeviriyor. Hükümet Patriot füze sisteminin Türkiye'ye yerleştirilmesi için NATO'dan resmen talepte bulundu. Talep anında kabul edildi. Haberlere göre, NATO Türkiye'ye 6 Patriot füze bataryası yerleştirecek. Bu sistemleri kullanmak üzere yabancı askerler de Türkiye'de üslenecik. Patriot füzelerinin ve onu kullanacak yabancı askerî birliğin Türkiye'ye yerleştirilmesi için bulunan bahane ise Suriye. Patriot bataryalarının Suriye sınırına yakın bölgelere kurulacağı söyleniyor.

Yalanlama ve doğrulama

Oysa daha 7 Kasım 2012'de Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Endonezya gezisi sırasında Bali'de yaptığı açıklamada, Reuters ajansının "üst düzey bir Dışişleri Bakanlığı yetkilisine dayanarak" verdiği "Türkiye NATO'dan Patriot füze sistemi isteyecek" haberini kesin bir dille yalanlamış, "NATO'dan sınıra füze talebimiz olmadı. Bu iddialar asılsız. Bu füze alma konusunda karar verecek merci biziz. Benim böyle bir şeyden haberim yok. Bu Dışişleri kim? Böyle bir şeyden haberimiz yok. 'Sağır duymaz uydurur' cinsinden Reuters böyle bir haber yapıyor. Bizim böyle bir talebimiz olmamıştır" demişti. (Hürriyet Planet, 7 Kasım 2012)

Başbakan Erdoğan 22 Kasım'da D-8 toplantısı için gittiği Pakistan'da yaptığı açıklamada bu kez Patriot haberini doğruladı. Patriot füze sisteminin "savunma amacıyla" getirileceğini ve yerleştirileceğini söyledi: "NATO ile yapılan görüşme-

lerde, burada savunma esaslı olmak üzere böyle bir adım atılmaktadır." (Skytürk 360, 22 Kasım 2012)

Üç vahim görüş

Başbakan Patriotların yerleştirileceğini doğrulamakla kalmadı, her biri birbirinden vahim üç görüşünü daha dile getirdi. Bir: Türkiye toprakları NATO'nun da topraklarıdır dedi. İki: NATO'nun ne kadar asker göndereceğini bilmediğini, zaten bunun önemli olmadığını söyledi. Üç: Bu konuda Millet Meclisi'nden izin almaya gerek de olmaya-çağını belirtti.

Başbakan şöyle dedi: "Şu anda bizim topraklarımız aynı zamanda 4. maddeye göre NATO'nun da topraklarıdır. NATO sayısal olarak buraya ne kadar asker veya güvenlik elemanı gönderir, bunu şu anda bilmemiz zaten mümkün değil, önemli değil. Bunun için, NATO'nun bir uygulaması olacağı için de, TBMM'den de herhangi bir izne gerek kalmayacaktır." (Aynı yerde)

Pakistan örneği

Ulusal bağımsızlık ve ulusal egemenlik bilincine tamamen ters düşen bu görüşler, Türkiye'yi hızla Pakistan'ın içinde bulunduğu acınası duruma sürükleyebilir. Afganistan savaşı için topraklarını ABD ve NATO askerlerine açan Pakistan yarı-sömürge statüsünü bile kaybetti, fiilen sömürge durumuna düştü.

Pakistan bugün, emperyalist orduların ve ajanların cirit attığı, sınırları üzerinde denetimi kalmayan, ABD ve NATO kuvvetlerinin Pakistan yetkililerine haber bile vermeden serbestçe

operasyon yaptığı, insansız hava uçaklarının ve füzelerin "terörle savaş" kılıfı altında Pakistanlı sivilleri durmadan katlettiği bir ülkedir. Zaten Amerikalılar, Afganistan ve Pakistan'ı artık tek bir savaş alanı sayıyor, iki ülkenin adını birleştirip bölgenin tümünü AfPak diye anıyorlar.

Sömürge olmayacağız

Ulusal bağımsızlık ve ulusal egemenlik emperyalist devletlere, emperyalist ordulara devredilemez. Ülkesinin toprağını NATO toprağı sayanlar, bağımsızlık ve egemenlikten tamamen vazgeçerler ve toprakları üzerinde emperyalizmin her türlü tasarrufuna kapıyı açarlar, düpedüz köle olurlar.

AKP, Suriye'ye karşı savaş için sınırlarını gerici-faşist çetelere açtıktan sonra, şimdi de topraklarını emperyalist ordulara açıyor ve bu sömürgeleşme adımını açık farkla çoğunlukta olduğu Millet Meclisi'ne bile sunmayacağını ilan ediyor. AKP, göz göre göre ülkeyi bölgesel bir savaşın içine yuvarlıyor.

Türkiye'nin işçi ve köylüleri, sosyalist, devrimci, ilerici, yurtsever güçler, daha da geç olmadan sömürge köleliğine razı olmadıklarını göstermelidirler.

Bir kurnazlık daha: kılık kıyafet yönetmeliği sil baştan

Türkiye'de son dönemde bazı değişikliklerin adeta yangından mal kaçırıcısına yapılmasına artık iyice alıştık. Bunun son örneğini Milli Eğitim Bakanlığı'nın 27 Kasım 2012 günü Resmi Gazete'de yayınlanan yönetmeliğiyle yaşadık. Yönetmelikle bakanlık okul öncesi, ilköğretim ve lise çağındaki öğrencilere yönelik yeni bir kılık ve kıyafet uygulaması başlattı.

Bu yönetmeliğe göre okullarda tek tip kıyafet uygulaması kaldırılıyor. Dahası beden eğitimi derslerinde de tek tip eşofman zorunluluğu yok. Meslek liselerinde öğrenim gören öğrenciler alanlarına göre tulum, önlük gibi gerekli giysileri giyebilecek. Öte yandan İmam

hatiplerde ve seçmeli kuran derslerinde kız öğrenciler türban takabilecek.

Özgürlük mü, kısıtlama mı?

Tek tipçi bir eğitimin önüne geçmek ve öğrencileri özgür kılmak gibi gerekçelerle süslenen yönetmelikte elbette her şey serbest değil. Yönetmelikte belirtilen maddelere göre öğrencilerin dar, vücut hatlarını ortaya çıkaracak kıyafetler giymesi, diz üstü etek giymesi, derin yırtmaçlı etek giymesi, kolsuz tişört ya da gömlek giymesi, şort giymesi, kısa pantolon giymesi, makyaj yapması kesin olarak yasak. Yönetmelik eğer yargıdan dönmezse 2013-2014 eğitim öğretim yılından itibaren bütün okullarda uygulamaya girecek.

Öte yandan kimi eğitimciler, okul üniforması uygulamasından vazgeçilmesinin öğrenciler arasında ekonomik farklılıkları daha görünür kılacağı; yoksul öğrenciler ile zengin ailelerin çocukları arasındaki sosyal uçurumu daha da arttırarak yeni sosyal problemlere yol açabileceği uyarısında bulunuyorlar.

Yerel demokrasi başka

bahara kaldı

AKP Büyükşehir Belediyesi Kanunu'nu 12 Kasım 2012'de Meclis'ten geçirdi. Hükümet kanunla yerel yönetimleri güçlendirdiğini iddia ediyor ama gerçekler tam tersini gösteriyor.

Despotik merkezîyetçiliği pekiştiren kanun, başkanlık rejimine altyapı oluşturuyor ve seçim bölgelerini AKP'ye en çok fayda sağlayacak şekilde düzenliyor.

6360 sayılı Kanunla mevcut 16 büyükşehir belediyesine Aydın, Balıkesir, Denizli, Hatay, Malatya, Manisa, Kahramanmaraş, Mardin, Muğla, Tekirdağ, Trabzon, Şanlıurfa ve Van illerinde kurulacak 13 yeni büyükşehir belediyesi ekleniyor.

Büyükşehir belediyelerinin sınırları buldukları ilin bütününe kapsayacak şekilde genişletiliyor ve 24 yeni ilçe kuruluyor. Bucak ve köy belediyeleri kapatılıyor. Köy halkı beş

yıllık bir geçiş döneminin ardından şehirlerde ödenen vergileri ödemek zorunda kalacak. Belediye hizmetlerinden nasıl yararlanacakları ise meçhul.

Büyükşehir belediyelerinin bulunduğu illerde yatırım izleme ve koordinasyon merkezleri kuruluyor. Valinin ve dolayısıyla merkezî hükümetin yetkileri artıyor. Büyükşehir belediyelerinin bağımsız yatırım kararı verme imkânı kaldırılıyor, merkezî hükümete muhalif belediyelerin ekonomik candamarını kısıkaç altına alma imkânı tanınıyor.

Kanun, onay için Cumhurbaşkanlığı'na 23 Kasım'da sevk edildi. Köy halkını kendi belediyelerinden yoksun bırakarak, valinin belediye meclisi ve başkanı karşısındaki yetkilerini arttırarak yerel demokrasinin canına okuyan bu kanun geri çevrilmelidir.

Bir kanun nasıl yazılır?

Başlığa bakıp bunu hukuk yazısı zannetmeyin. Başlığı Doğu Perinçek'in 14 Kasım 2012 günlü *Aydınlık* gazetesindeki "Kürtçe Ticaret Kanunu Yazabilir Miyiz?" isimli yazısına borçluyuz. Yazı tam da anadilde savunma meselesinin tartışıldığı bir günde çıktı. Bu yazı Perinçek'in bu konudaki ilk yazısı da değil üstelik. 6 Temmuz 2012 tarihli köşesinde de "Zazaca ve Kürtçe Eğitim Dili Olabilir mi?" diye bir soru atmıştı ortaya.

Perinçek son yazısına şu şekilde başlamış: "Adalet Bakanı, BDP milletvekilleri, KCK davası sanık ve avukatlarına soru : Hukuki ölçülerde Kürtçe savunma yapabilir misiniz? Kürtçe hukuk dili var mı? Kürtçe hukuk kitabı var mı, kaç yılda olur? Arkada devlet ve yargı geleneği olmadan hukuk dili yaratılabilir mi? Kürtçe ticaret davalarında ve diğer özel hukuk alanında da kullanılabilir mi? Hangi kapıyı açıyorsunuz?"

Bunları dedikten sonra ise :

"... Bugün Türkiye'de Kürtçeyi en iyi bilen hukukçu dahi Kürtçe Ticaret Kanunu yazamaz. Kürtçe ve Zazaca başka bir temel kanun da yazamaz. Çünkü bir dilde Ticaret Kanunu veya İcra İflas Kanunu veya Ceza Kanunu yazabilmek için, binlerce kavramın türetilmiş olması gerekir. Kavramlar da yetmez. *Bir hukuk dilinin geliştirilmiş olması gerekir*" hükmüne varıyor.

Bu pek bilimsel çözümlerden sonra ise esas meseleye geliyor: "... eğer Kürtçe Ticaret Kanunu yazamıyorsak, bugün 'Kürtçe Savunma hakkı' hayatta hiç ama hiç karşılığı olmayan, boş bir laftır" diyor.

Görüldüğü gibi Perinçek bir iki paragrafta Kürtçe'nin aslında kavramsal olarak yetersiz ve az gelişmiş bir dil olduğu sonucuna vararak yeterli olmadığını iddia ettiği bu dille

kanun yazılamayacağını, dolayısıyla kanun yazılamayan bir dille anadilde savunma da yapılamayacağını söylüyor.

Buradaki çelişki her fırsatta bağımsızlıkçılığı, halkçılığı ağızından düşürmeyen Perinçek'in değil sadece. Bugünlerde kimi ulusalcı çevreler "Türk kimliğini" savunmak adına ne yapacağını şaşırılmış hâlde. Özellikle de konu Kürtler olunca.

Oysa bağımsızlıkçı olduklarını iddia edenlerin uygarlık tarihinden daha iyi dersler alması beklenmez mi? Hatırlanacaktır. Latin Amerika'yı istila eden pek "uygar" Batılılar milyonlarca yerliye mahkemelerde kendi dillerinde savunma ve açıklama yapma hakkı vermemişti. Niye? Çünkü yerlilerin kullandıkları dil onlara göre yeterli kadar "medenî" değildi.

Getirilen itiraz sadece Kürtçe için değil, yaşayan hiç bir dil için geçerli değildir. İnsan uygarlığının bütünlüğüne ve halkların eşitliğine aykırı olduğu gibi, dil biliminin en temel ilkelerine de açıkça aykırıdır. Üstelik Kürtçe bugün Irak Kürdistan bölgesi mahkemelerinde her türlü davada kullanılmakta, hukukun bütün inceliklerini yansıtabilmektedir.

Dahası Kürtçeyi aşağılayan bu mantık kabul edilecek olduğunda, Türkçe hukuk dili de aynı şekilde güme giderdi. Türkçenin bilim dili olamayacağını iddia ederek "seçkin" üniversitelerde İngilizce öğretim yapıldığı göz önüne alınırsa, sömürgeciler aynı mantığı Türkçe için de kullanıyorlar.

Hukuk fakültelerinde okuyan yakını olanlar bilirler. Kısa zaman öncesine kadar Medeni Kanun, Borçlar Kanunu gibi en temel yasaları anlamak için öğrenciler yanlarında koca koca sözlükler taşıyorlardı. Çünkü yarısı Farsça, Arapça, yarısı da diğer Batı dillerinden alınan kavramlarla dolu olan bu kanunlarda yazılanları anlamak mümkün olmazdı.

İyi ki Cumhuriyetin ilk yıllarında Perinçek gibi düşünenler çok çıkmamış, yoksa Ceza Kanunu'nu İtalyanca, Ticaret Kanunu'nu da Almanca okumak zorunda kalabilirdik!

Mısır darbeye karşı direniyor

Mısır'ın Amerikancı-dinci Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi, 22 Kasım 2012 akşamı çıkardığı kararnameyle hukuku iptal etti. Yasama, yürütme ve yargı erklerini bütünüyle kendisinde topladı.

Bağımsızlık, laiklik, demokrasi, sosyal adalet isteyen bütün güçleri ezebileceğini düşünen Mursi'nin darbesi ters tepti. Açık diktatörlüğünü ilan eden Mursi'ye halk boyun eğmedi. İlerici ve laik partilerin, işçi sendikalarının, demokratik kitle örgütlerinin çağrısıyla ülkenin her yanında o günden bu yana sürekli gösteri ve yürüyüş yapılıyor.

27 Kasım 2012 Salı günü Kahire'nin Tahrir Meydanı'na "Bir Milyon Kişi Yürüyor" adıyla yapılan yürüyüşte, daha önce Hüsnü Mübarek yönetimine karşı atılan sloganlar bu kez Müslüman Kardeşler'e karşı atıldı. 30 Kasım Cuma günü "Şehitlerin Rüyası" adı verilen gösterilere yine

yüz binlerce insan katıldı. Geceyi meydana geçirmeye karar veren eylemciler, 1 Aralık'ta dinci partilerin çağrısıyla darbe lehinde gösteri yapacak olan karşıdevrimcilerin olası saldırısına karşı hazırlık yapıyor.

İMF'yle anlaşılan, ABD'ye ve İsrail'e hizmetlerini sunan, işçi ve köylülerin yoksulluğunu "Allah'ın takdiri böyle" diyerek meşrulaştıran İslamcı zenginlerin örgütü Müslüman Kardeşler, daha da bağınaz Selefililer'le bir olup laikliğin son kırıntılarını da yok etmeye çalışıyor. Ne var ki, Mısır halkı yeni firavunlara pabuç bırakacak gibi görünmüyor.

Filistin BM'de gözlemci devlet oldu

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu 29 Kasım 2012'de kabul ettiği kararla Filistin'e "üye olmayan gözlemci devlet" statüsü tanıdı. Oylamada 138 ülke "evet" oyu verdi, dokuz ülke "hayır"

dedi, 41 ülke ise çekimser kaldı. Karar Gazze saldırısında başarılı olamayan İsrail ve ABD açısından yeni bir diplomatik yenilgi anlamına geliyor.

ABD geçen yıl Birleşmiş Milletler'e tam üyelik başvurusunda bulunan Filistin'in bu talebinin kabul edilmesine engel olmuştu. Genel Kurul, aldığı kararda, Güvenlik Konseyi'ne çağrıda bulunarak Filistin'in tam üyeliğini kabul etmesini de istedi.

Vekillere dokunma, barışa fırsat ver

Erdoğan buyurdu, açlık grevlerinin ölümsüz sona ermesinin yarattığı iyimser hava dağıtıldı. 10 vekilin dokunulmazlığını kaldırmak, BDP'yi daha da çökertmek için Meclis'te işlemler başladı.

BDP'li 9 milletvekili ile bağımsız milletvekili statüsündeki Aysel Tuğluk'un dokunulmazlığının kaldırılması, sadece şovenizmi ve militarizmi güçlendirir. Türk ve Kürt halkını barıştırmaya, genç ölümlerini durdurma umudunu yok eder.

Oysa, 28 yıldır süren kanlı kardeş kavgası, barış dışında halk yararına başka bir çözüm olmadığını gösteriyor. Her şey denendi, dokunulmazlığı kaldırılan Kürt milletvekilleri 10 yıl hapiste tutuldu. Neye yaradı? Sadece sorun kangrenleşti. Halklarımızın dirliğine, birliğine, esenliğine saygı duyan herkes, diyalog ve müzakere yoluyla barışa fırsat vermelidir.

Polis sendikasına engelleme

Polis görevlilerinin haklarını korumak üzere 12 Kasım 2012'de kurulan Emniyet-Sen'in kuruluş belgeleri hiçbir işlem yapılmadan ertesi gün iade edildi ve 7 kurucu hakkında soruşturma açıldı.

Emniyet Genel Müdürlüğü, polis sendikasını kurmak üzere

re Ankara Valiliği'ne kuruluş dilekçesi veren Kurucu Başkan İrfan Karlıbel ile altı kurucu üye için soruşturma başlattığını açıkladı. Sendikanın kuruluş belgeleri de yok sayılarak geri gönderildi.

Polisin kamu görevlisi olarak sendikalaşması uluslararası

sözleşmelere ve anayasaya tamamen uygun. Emniyet-Sen'e yönelik engelleme despotizmin keyfilikliğini yansıtıyor.

Kapitalist iktidar, 253 bin polisin sendikalaşarak kendi haklarını aramasını tehlikeli buluyor. Bu süreçte halka hizmetle görevli emekçi olduklarını hatırlayabileceklerini, kapıkulu olmaktan çıkabileceklerini düşünüyor. Halkın her türlü hak

arama eylemini bastırmak üzere kapitalizmin vurucu gücü olarak kullanılan polis, aslında, sürekli angaryaya ve kanunsuzluğa mahkûm ediliyor.

Emniyet-Sen, polisin hak arama ve egemenlerin kapıkulu olmaktan çıkma mücadelesinde 1970'lerin Polis Derneği (Pol-Der) deneyiminden sonraki ikinci halkayı oluşturuyor.

Taksim Meydan Savaşı

Taksim Meydan Düzenlemesi adı altında 1 Kasım'da başlatılan düzenleme aslında yeni bir proje değil. Proje Tayyip Erdoğan'ın belediye başkanlığı döneminden kalma. Hatırlanacağı üzere o dönemde de Taksim Meydanı'nda bulunan gezi parkının yerine dev bir cami yapmak istenmiş ancak yoğun muhalefete karşı proje yapılamamıştı. Bugün aynı proje makyajlanarak yeniden sunuldu. Taksim meydan düzenlemesi adı altında Taksim'in yayalaştırılması ve çevre düzenlemesinin yapılması, ayrıca Gezi Parkı yerine de 1939 da yıkılan Topçu Kışlası'nın yapılması planlanıyor.

AKP tarafından Taksim Meydanı'nda yapılmak istenenlere karşı demokratik kitle örgütlerinden tepkiler yükseldi, meydanın yapısının değiştirilmesine karşı çıktı. Projenin bir rant projesi olduğu, Gezi Parkı yerine yapılacak Topçu Kışlası mimarisindeki binanın da iki temel hedefle seçildiği vurgulandı. Bu hedeflerden ilki, bu binanın Taksim Meydanı'nda dev bir AVM olarak hayata geçirilmesi. Diğer hedef ise Topçu Kışlası'nın bir tarafında yapılacak cami ile Tayyip Erdoğan'ın belediye başkanlığı zamanında yapmadığını bugün yapmak.

Projenin emekçileri ilgilendiren en önemli sonuçlarından

biri Taksim Meydanı'nın tekrar 1 Mayıs'lara kapatılması olarak görülüyor. İşçi sınıfının mücadeleleriyle kazanılan; 2007, 2008 ve 2009'da çatışmalarla tekrar işçilere, emekçilere, devrimcilere açılan Taksim Meydanı yeni düzenleme ile işçilere, emekçilere, devrimcilere, yani onu var edenlere, tekrar kapatılmak isteniyor. 2013 1 Mayıs'ında meydan fiilen kapanmış olacak. Çünkü planlamada çalışmaların tamamlanması tesadüf olamayacak bir şekilde 1 Mayıs 2013 sonrasına bırakılmış durumda. İşçilerin, emekçilerin 30 yıl sonra binbir mücadele ile tekrar kazandığı Taksim Meydanı'nın savunulmasında bugün gösterilenden daha fazla mücadele verilmesi gereği de ortaya çıkmış oluyor.

Taksim Meydanı üzerinden oynanan oyunlara dur demek için mücadele eden platformlar ve demokratik kitle örgütleri, Taksim Meydanı'nda yapılmaya çalışılan bu büyük saldırının doğrudan sınıfı hedef aldığı saptamasını yapıyor. Bu nedenle de yapılanlara karşı Taksim Meydanı'nı savunmanın ve Taksim Meydanı'nı işçilere emekçilere kapatmak isteyenlere karşı güçlü bir muhalefeti tıpkı 2007'de olduğu gibi örmenin önemli olduğu ve bunun için hemen harekete geçilmesi gerektiği vurgulanıyor.

Açlık grevleri bitti, şimdi sıra hükümette

Türkiye genelinde çoğunluğu Kürt siyasi tutuklulardan oluşan binlerce tutuklu ve hükümlünün yürüttüğü açlık grevi 68. gününde sona erdi. Demokratik kamuoyunun, emek örgütlerinin ilerici, devrimci parti ve derneklerin, insan hakları gönüllülerinin de yoğun çabaları sonucunda ölümler başlamadan kritik eşikte grev sonlandırıldı. Başta anadilde savunma hakkı olmak üzere çoğu demokratik ve hukuki taleplerin karşılanması için başlatılan grevler, hükümetin kısmi düzenleme yapma sinyali vermesiyle çözülmüş gözüküyor.

Ancak 68 gün gibi uzun bir süre açlık grevine devam eden tutukluların bir kısmı sağlık

sorunları yaşamaya devam ediyor. Grevlerin hemen ardından başta Türk Tabipler Birliği olmak üzere konuyla ilgili kurumlardan gelen pek çok uyarı da basına yansımaya devam ediyor.

Şimdi tutuklular ve aileleri hükümetin bir an önce hukuki düzenlemeleri gerçekleştirmesini ve sağlık durumu kötü olanların tedavisini bekliyor.

Savaş bloku ve bilinçsizlik

hülya kortun

Obama 6 Kasım 2012'de ABD başkanlığına bir kez daha seçildi. Kimilerinin "ehven-i şer" (kötülerin iyisi) diyerek desteklediği Obama, daha seçim mazbatasını bile almadan 17 Kasım'da Güneydoğu Asya turuna çıktı.

Çin'i kuşatma seferi

"Emperyalist dünyanın padişahı", siyasal gözlemcilerin "Çin'i kuşatma turu" olarak tanımladıkları gezi de Tayland, Myanmar ve Kamboçya yönetimlerini ABD'nin yeni savaş doktrinine ikna etmeye çalıştı. ABD Savaş Bakanı Leon Panetta, ABD'nin 2013 yılı içinde Güney Çin Denizi'nde bölgesel müttefikleriyle birlikte üç büyük askerî tatbikat yapacağını açıkladı.

Gazze saldırısı

Obama'nın Güneydoğu Asya ziyareti henüz başlamadan İsrail, 14 Kasım'da Gazze'ye saldırdı. 21 Kasım gece saatlerine kadar Filistin halkına can kaybı, yaralama ve alt-yapı yıkımı olarak ağır zararlar verdi. Demir Kubbe adlı hava savunma sisteminin etkinliğini denedi.

Suriye'nin çökertilmesi

Aynı sıralarda, emperyalizmin taşeronu Ortadoğu kral, emir ve diktatörlerinin örgütlediği, silahlandırdığı ve Suriye'ye saldırdığı gerici-faşist çeteler Suriye'de toplu cinayetlerine devam ediyordu. Katar'ın başkenti Doha'da 4-11 Kasım'da yapılan konferansta ABD'nin emriyle vitrinini yeniden düzenleyen kiralık "Suriye muhalefeti", emperyalist savaş bloğunun Suriye'yi yıkmaya savaşında daha etkili maşalık yapma gücüne kavuşturuldu.

Patriot tuzağı

AKP hükümeti, Suriye'ye karşı bugüne kadar gerçekleştirdiği provokasyonlar yetmezmiş gibi, NATO'yu resmen Suriye sınırına taşıyan bir adım daha attı. NATO'dan Patriot füze sistemi ve sistemi kullanacak askerî birlik istedi.

Yeni firavunlar

Mısır'da Amerikancı kapitalist şeriatçılar 22 Kasım'da açık diktatörlük ilan ettiler. Sonucunu ABD'nin belirlediği sahte bir seçimle ele geçirdikleri yürütme gücünü kullanarak yasama ve yargı erklerini de gasbettiler. İMF'yle emekçileri daha da yoksullaştıracak bir anlaşma imzaladıkları gibi muhalefetin temsil edilmediği sahte bir "kurucu meclis"e anayasa yazdırmaya kalkışıyorlar.

Emperyalist strateji

Obama'nın Güneydoğu Asya turu, İsrail'in Filistin'e saldırısı, Suriye'ye karşı taşeronlar eliyle yürütülen "vekâleten savaş", Mısır'da açık diktatörlük ilanı, Türkiye'ye Patriot yerleştirilmesi, emperyalist savaş bloğunun ortak savaş stratejisinin parçalarını oluşturuyor.

Dünya dolar milyarlarca doları çıkarlarını

temsil eden ABD, AB, Japonya, İsrail ve her ülkedeki işbirlikçi kapitalist yönetimler, dünyayı sosyalist Ekim Devrimi öncesine döndürmek için sefere çıktılar. Hedef, Suriye'nin çökertilmesi, Filistin'in yutulması, İran'ın yıkılması, Mısır'ın köle olarak elde tutulması, Ortadoğu'da ve bütün dünyada halkların birbirleriyle vuruşturularak tüketilmesi, Çin'in ve Rusya'nın parçalanmasıdır. Sosyalizmden, bağımsızlıktan, demokrasiden, temel sosyal haklardan, laiklikten arındırılmış kapitalist sömürge imparatorluğunun kurulmasıdır.

Direniş

Dünya işçi sınıfı ve ezilen halklar tabii ki bu uğursuz plana kurbanlık koyun gibi boyun eğmiyorlar. Sosyalist ve antiemperyalist devrimlerle elde ettikleri temel haklarını, tarihsel kazanımlarını, varlıklarını, kimliklerini, kültürlerini, onurlarını savunuyorlar.

Avrupa işçi sınıfı 14 Kasım'da kıtanın her ülkesinde kapitalist egemenlerin kitleleri yoksullaştırma saldırısına karşı eyleme geçti. Genel grev, iş yavaşlatma, yürüyüş ve miting yaptı. Suriye'nin direnişi iki yıla yaklaşıyor. Filistin, sabrı ve kahramanlığıyla İsrail'in kâbusu olmaya devam ediyor. Mısır halkı tekrar Tahrir meydanına çıktı.

Türkiye'de işçi sınıfı, kamu emekçileri, halkın çeşitli kesimleri, Kürt toplumu, Alevi toplumu AKP'nin bütün topluma yönelttiği gerici saldırıya, kapitalist vurgunculuk ile içte ve dışta savaş politikalarına karşı muhalefetini her fırsatta ortaya koyuyor.

Eksik olan

Dünyada, bölgede ve ülkede muhalefetin direnme azmi, kahramanlığı, sabrı ortada. Ne var ki, tutarlı bir devrimci teorinin ışık tuttuğu kapsamlı bir sınıf bilinci, birlikte örgütlenme ve birleşik bir cephe olarak hareket etme bilinci hâlâ çok eksik.

Tek başına kurtuluş umuduyla emperyalist-kapitalist egemenlerin sinsi oyunlarına kanmaya yatkınlık ağır sonuçlar doğuruyor. Egemenlerin iki tatlı sözü, iki boş vaadi devrimci ilkeleri bir yana savurmanın vesilesi oluyor. Örneğin, aklı başında olması gereken birileri başkanlık rejimini ve hatta Osmanlı imparatorluğunun yeniden kurulmasını kabul edebileceklerini, emperyalizmle ve AKP'yle birlikte Suriye'ye karşı savaşabileceklerini söyleyebiliyor.

Bilinç ve dayanışma

Egemenlere hizmet sunarak, sınıf kardeşlerinin ve komşu halkların sırtına basarak bağımsızlık, demokrasi, özgürlük, kurtuluş elde edeceğini sananlar, uzlaşmacılıktan medet umanlar maalesef tarihten ve güncel deneyimlerden hiç ders almıyorlar. Oysa enternasyonalizmin, sınıf dayanışmasının, halkların eşit ve özgür birliğinin yerini hiçbir şey tutmaz.

Avrupa'da grev dalgası

Avrupa'da milyonlar kemer sıkma politikalarına, işsizliğe, krizin faturasını ödemeye 'yeter!' dedi

Sadece Avrupa Birliği ülkelerinde değil, AB'nin dışındaki ülkeler dahil 36 ülkede 60 milyon işçiyi temsil eden Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC) 14 Kasım 2012'yi "Avrupa Eylem ve Dayanışma Günü" olarak ilan etti.

Avrupa tarihinin en büyük, en örgütlü ve çokuluslu genel grevini yaptı. Avrupa Birliği'nin kemer sıkma politikalarını ve işsizlik sorununu protesto etmek için 23 ülkenin işçileri 14 Kasım'da meydanlardaydı. Bu grev Yunanistan'ın son iki aydaki üçüncü grevi oldu. Yunanistan halkı hükümetin emeklilik ya-

şını yükseltmesi, emekli maaşlarını kesmesi ve sosyal yardımlar ve sağlık alanlarında kesintiler yapmasına tepki gösterdi.

İki yıl önce krize çözüm bulma bahanesiyle kemer sıkma politikalarını uygulamaya koyan ve bu uygulamalarla ücretleri düşüren ve sosyal haklarda kesintiler yapan AB hükümetleri her yerde halkın tepkisiyle karşılaşmıştı. Grevler ve kitlesel mitingler düzenlenmişti.

14 Kasım'da İtalya'da 100'den fazla şehirde 300.000'den fazla işçi Yunanistan, İspanya ve Portekiz işçileriyle dayanışma için 4 saat boyunca iş durdurdu. Milan ve Roma'da sokaklar yüzlerce öğrencinin çevik kuvvet ekipleriyle çatışmasına sahne oldu. Sardunya adasında ise Sanayi Bakanı Corrado Passera ve bölgesel uyumdan sorumlu Bakan Fabrizio Barca,

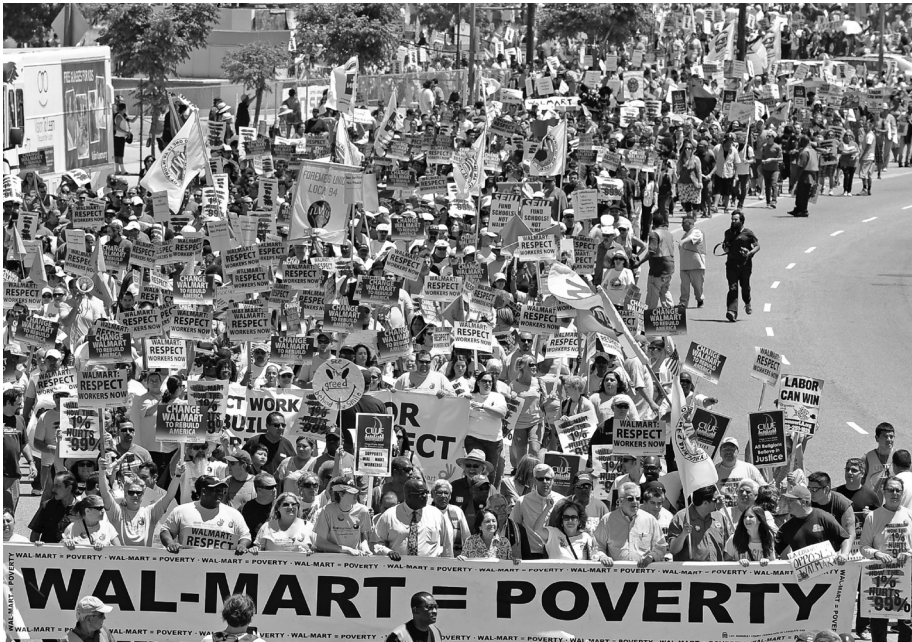
kızgın protestocuların çevrelerini kuşatması ve etraftaki araçları yakmaya başlamasından sonra buldukları yerden ancak helikopterle uzaklaştırılabildi.

İspanya'da çalışanların yüzde 80'i ülkenin ikinci genel grevi olan bu greve katıldı. Yüzbinlerce insan Madrid ve Barselona sokaklarında yürüdü.

Fransa genelinde ise 100 farklı bölgede grev ve eşzamanlı gösteriler vardı.

Belçika'da ise işçiler Avrupa Komisyonuna yürüdü.

Yunanistan'da binlerce işçi Güney Avrupa işçileriyle dayanışmayı ifade etmek için İspanya, Portekiz ve İtalya bayrakları taşıdı.

Wal-mart işçisi ayakta

ABD işçi sınıfı Dallas, Miami, Wisconsin ve birçok eyalet ve 100'den fazla şehirde hakları için sokağa çıktı

ABD'nin birçok eyaletinde ve şehirde Walmart işçisi, bu yılın Kara Cuma sezonunu başlattı. ABD'nin en büyük mağaza zinciri Walmart patronunun sendika karşıtı tutumu ve işçi haklarına yönelik saldırıları her yıl ABD işçi sınıfı tarafından Kara Cumalarla karşılanıyor. Walmart işçisinin 46 eyalette 1000'den fazla gösteriyle sürdürdüğü grev dalgası toplu eylemler, gösteriler, mitingler ve toplantılarla devam ediyor.

Sendikalaşmak için kurulan ve birçok eyleme imza atan "Bizim Walmart" örgütü üyesi işçiler daha iyi çalışma koşulları için grevdeler. California, Wisconsin, Oklahoma, Mississippi, Louisiana, Minnesota ve diğer şehirlerde Walmart işçileri hakları için sokağa çıktı.

"Bizim Walmart" üyelerinden Mary Pat, Walmart'ın 50 yıldır işçilerin haklarını ihlal ettiğini belirterek Mağaza İşçileri Sendikası ve "Bizim Walmart" örgütünün önemli bir misyonu olduğunu ve dünyanın en büyük işyerlerinden birinin patronu için artık değişimin başladığını söyledi.

Yine "Bizim Walmart" üyesi Colby Harris, Texas Lancaster'de iş bıraktı. Harris "Şehirlerde, kasabalarda bütün ülkede binlerce işçi sesimize kulak verdi, bizi dinlediler ve Walmart'taki değişim çağrımıza uydu. Aldığımız destekle ve yaptığımız işle gurur duyuyoruz. Bu kadar kısa bir zamanda bu kadar başarılı bir şekilde eylemimizi sürdürdüğümüz için çok mutluyuz" dedi.

"Fırsatlar ülkesi" Amerika'da yillardır işçileri karın tokluğuna çalıştıran Walmart patronu için yolun sonu görünüyor. İşçiler önünde sonunda sendikalı olacak, haklarına kavuşacak, insanca yaşanır bir Amerika'yı kuracaklar.

Rusya'da elektrik işçileri sokakta

Rusya'nın başkenti Moskova'da Rusya Elektrik İşçileri Sendikası ARETU üyesi 180 işçi ücretlerinin yükseltilmesi ve toplu sözleşme talebiyle sokaklara çıktı.

Sendika ile işveren ülke çapında 1 yıllık toplu sözleşme imzalamak için bir araya geldi. Talepler üzerinde anlaşamaması üzerine görüşmeler durdu.

Yapılan görüşmelerde işgücünün ancak yüzde 10'unu oluşturan yöneticilerin, toplam maaş bütçesinin yüzde 40-50'sini aldığını ve sosyal ödentileri de hiç unutmadıklarını söyleyen işçiler, elektrik işçilerinin (elektrikçi, elektrik tesisatçıları, şoförler, tesisat operatörleri) hâlâ çok düşük ücretlere çalıştıklarını, ortalama ücretlerinin aylık 300-650 ABD doları olduğunu belirttiler.

Sendika reel ücretlere yüzde 25 oranında zam yapılmasını talep ediyor. Sendika yine işverenlerin, işçilere ücretlerinde herhangi bir artış yapmadan daha fazla iş yüklemesini engelleyen "ulusal oran

sistemi"nin devam etmesi için mücadeleye ediyor.

Sendikalı işçiler Rusya Enerji Bakanlığı ve Rusya Kalkınma Bakanlığı önünde tek kişilik grev hattı oluşturdular. Rusya'da yetkili kurumların herhangi bir yaptırımının olmadığı tek kamusal eylem şekli bu.

Yine Rusya İstatistik Kurumu Rosstat'ın verilerine göre ülkede elektrik sektöründe çalışan işçilerin ortalama aylık ücretleri 38.000 Ruble (1200 ABD doları). Hükümete kızgın işçiler eylemlerinde "Rosstat benim 38.000 Rublem nerede" diye pankart taşıdılar.

Rusya'da son on yıldır elektrik sektörü yeniden yapılandırılıyor. Bilindiği gibi yeniden yapılandırma özelleştirme ve taşeronlaştırma demek. Bu süreçte ücretler sabit kalırken yapılan işler taşeron devrediliyor ve işçinin üzerindeki iş yükü artıyor. Sendika yaptığı eylemlerle bu konulara da dikkat çekiyor.

Endonezya işçisi düşük ücretlere karşı ayakta

Geçen günlerde binlerce işçi Cakarta sokaklarını doldurdu. İşçiler düşük ücretleri protesto ederek hükümet tarafından esnetilmeye çalışılan sosyal güvenlik sisteminin devam etmesini ve halkın sağlık hizmetlerinden ücretsiz yararlanmasını talep ettiler.

Aynı Türkiye'de olduğu gibi işçi karşıtı hükümet, sendikaların ve demokratik kitle örgütlerinin başkent Cakarta'da yaptığı gösterilere yönelik geniş güvenlik önlemleri aldı. Hükümet meydana polis yığınağı yaptı. Bir işçiye iki polis düşüyordu meydana.

Sendikalar ulusal sağlık hizmetlerinin, hükümetin zorunlu hizmetleri arasında yer almasını talep ederek düşük ücretli işçilerin ücretlerinin yüzde ikisini buna ayırmaması gerektiğini dile getirdiler.

Endonezya *Sinar Harapan* gazetesinden Aristides Katoppo zaten çoğu işçinin kendilerinden yapılan

fon kesintisinin doğru yönetilip yönetilmediği konusunda kaygısı olduğunu söyledi.

İşçiler aynı zamanda çok düşük olan asgari ücrete zam yapılmasını ve şirketlerin hiçbir sosyal hak vermeden taşeron işçi çalıştırmasının önüne geçilmesini talep ettiler.

İşçilerin talepleri Ekim ayında yaptıkları ve iki milyondan fazla fabrika işçisinin katıldığı bir günlük grevdeki talepleriyle aynıydı.

Katoppo, hükümetin patronların çıkarını koruduğunu, bunun değişmesi gerektiğini ve hükümetin patronlarla işçilere aynı yaklaşımı sergilemesi gerektiğini belirtti.

Endonezya'da bir fabrika işçisinin ortalama çıplak aylık ücreti 120 ABD dolarının biraz üzerinde. Geçen yıl 6.5 oranında büyüyen ekonomide hayat pahalılığı sürekli artarken, işçilerin temel tüketim mallarını satın alma gücü gittikçe geriliyor.

Asya'da işçiler yanmaya devam ediyor

Türkiye, Pakistan, Hindistan derken yüreklerimiz Bangladeş'te onlarca işçinin öldüğü yeni bir yangınla burkuldu. 109 işçinin öldüğü felaket, ülkenin çalışma hayatı tarihindeki en kara lekelerden biri olarak tanımlandı. Yangında Ashulia'daki tekstil fabrikasında işçiler yanarak öldü.

Dakka Serbest Ticaret Bölgesi yakınlarında bulunan Tazreen Fashion'da akşam saatlerinde çıkan yangın, ancak sabah saatlerinde kontrol altına alınabildi.

Ölen yaklaşık 109 işçinin bedenlerine, 8 depolu binada ancak bir gün aradan sonra ulaşılabilirdi. Kurtarma ekipleri birçok işçinin yanarak öldüğünü açıkladı. Yangın sırasın-

da binada yaklaşık 300 işçi bulunuyordu.

Yanan birçok işçinin bedeni tanınamayacak hâle geldi. Yetkililer cesetlerin kimlik tespiti işlemlerinden sonra ailelere teslim edileceğini açıkladı.

Yangın söndürme faaliyetlerine Bangladeş ordusu, polis ve bölge halkı katıldı. İtfaiye yetkilileri yangının elektrik kontağından çıkmış olabileceğini açıkladı. Bangladeş tekstil patronları örgütü ve bölge yönetimi hayatını kaybeden işçilerin ailelerine yardım edeceklerini ve cenaze masraflarını karşılayacaklarını açıklamakla yetindiler.

Bangladeş Başbakanı Şeyh Hasina ve muhalefet lideri Halide Ziya her ne kadar yangınla şok olduklarını açıklasalar da, ülkede sağlıksız koşullarda ve iş güvenliğinden yoksun işçiler çalışmaya devam ediyor.

Mısır'ın yeni firavunu sendikaları denetim altına almaya çalışıyor

Mısır'da iktidara gelen Müslüman Kardeşlerin başkanı Muhammed Mursi her alanda olduğu gibi sendikal alanda da ülkede denetim kurmaya çalışıyor

Son günlerde çıkardığı yasalarla yasama, yargı ve yürütmeyi kendi denetimi altına alan Mursi'ye karşı halk Tahrir Meydanı'nı tekrar doldururken Mursi çıkardığı yasalarla sendikal hareketi de kontrol altına almaya çalışıyor.

Bütün ipleri elinde tutmaya çalışan Mursi, son çıkardığı yasalarla Mısır Sendikalar Federasyonu'na kendine bağlı kişileri atıyor. Bu süreci Mursi'nin kendini firavunlaştırması olarak tanımlayan Mısır halkı sokaklara döküldü. Protesto gösterilerine katılan yüzlerce insan gözaltına alındı, saldırıya uğradı, yaralandı.

Yeni yasaya göre Müslüman Kardeşler üyesi olan insan kaynakları bakanı genellikle Mısır Sendikalar Federasyonu'na kendi adamlarını

atayacak. Emek hareketi önderleri bu yasanın uygulanması ile Müslüman Kardeşlerin federasyonda kontrolü ele geçirmesinden çekiniyor.

Devlet kontrolündeki sendikalar 1957 yılından beridir ülkedeki işçi hareketinin önünde bir engeldi. Mısır halk devrimi ile birlikte ilk bağımsız sendikalar kurulmaya başlanmıştı.

Mısır Sendikalar Federasyonu 2.5 milyon üye ile hâlâ ülkede sendikal harekette önemli bir yere sahip. Federasyon başkanı Ahmed Abdül Zahir yasa değişikliğini eleştirdi. Yasa değişikliğinin Mısır hükümetinin İLO ile yaptığı sözleşmeleri de ihlal ettiğini belirten Abdül Zahir, yasanın sendikal özgürlükleri hükümetin müdahalelerine açık bir hâle getirdiğini belirtti.

Yine Mısır Bağımsız Sendikalar Federasyonu başkanı Kamal Ebu Eita da yasanın işçi haklarını ihlal ettiğini ve yasaya karşı mücadele edeceklerini belirtti.

Yok Meksika'nın Türkiye'den farkı: İşçiye her yer aynı

Meksika'da işçiler aylardır hükümetin uğraştığı yasa değişikliğine karşı sokaklardaydı. İşçi karşıtı neoliberal politikaları amentü belleyen ABD yanlısı hükümetin "Şikagolu çocuklar" denilen ekonomi danışmanları, Meksika işçilerinin haklarını elinden almaya çalışıyor.

İşçilerin sokağa çıkması, geniş protesto gösterileri düzenlemesi ve yürüyüşler yapması hükümetin işçileri işten daha kolay atmak için çalışma yaşamını esnekletiren yasa değişikliğine karşı yapıldı. Yasa değişikliği 13 Kasım 2012 tarihinde istihdam yaratacak ve ekonomiyi geliştirecek yalanlarıyla Meksika Meclisinden geçti.

Senato'da da 28 oya karşı 99 oyla kabul edilen yasa ülkede işçi hakları ve sendikal haklarda büyük gerilemelere neden olacak. Yasa özellikle işçi hakları ve sosyal güvenlik alanında işçiler aleyhine birçok düzenleme getiriyor.

Yasada yapılan değişikliklerle artık Meksikalı patronlar işçilerin bağımsız bir sendikada örgütlenmek

ve toplu sözleşme bağlatmak gibi uluslararası alanda tanınmış en temel insan haklarını da ihlal edecekler.

Taşeron çalışma artacak, kısa dönemli geçici iş sözleşmeleri sürekli hâle gelecek, işçiler saatlik olarak deneme sürecinde taşeron çalıştırılabilecek. Ülkede zaten çok düşük ücretler, bu yasa değişikliği ile sosyal hakların ortadan kaldırılmasıyla daha da düşecek. Sosyal güvenlik sistemi iyice yok edilmiş olacak. Ülkede patronların işyerindeki yalakaları tarafından kurulan, varlığı ya da yokluğunun öğrenilemediği sarı sendikaların önünü açan "koruma sözleşmeleri" daha da yaygınlaşacak.

Ülkede bu ay göreve başlayacak Devlet Başkanı ve Kurumsal Devrimci Parti başkanı patron yanlısı ve sarı sendikaların desteklediği Enrique Pena Nieto'nun sağda yer alan muhalefet partisinin de desteğini alarak kamu şirketlerini özelleştirmesi gündemde. Meksika işçi sınıfı ya mücadeleye devam edecek, ya da köleleşecek.

İKD buluşmasının ardından...

İlerici Kadınlar Dayanışma Derneği üye ve dostları, “kadın dayanışmasını yükseltmek, birlikte üretmek ve paylaşmak” şiarıyla 18 Kasım 2012 tarihinde İstanbul Beşiktaş’ta bulunan TMMOB Mimarlar Odası’nda gerçekleşen “İKD Buluşması”nda bir araya geldi. Kimileri yıllar sonra ilk kez buluşan kadınlar etkinlikleri ve bu türden buluşmaları arttırma sözü verdiler.

Etkinlik, kadın mücadelesinde yitirilen devrimci kadınlar anısına yapılan saygı duruşuyla başladı.

Program sunucuları Hazal Özta- man ve Fulya Uskalelier, ilk olarak en yakıcı gündem konusu olan açlık grevlerine değindiler. Cezaevlerindeki açlık grevlerinin kötü sonuçlar doğurmadan sona ermesinin sevindirici olduğunu belirttiler. Ardından, bu buluşmayı düzenlemekteki amacın öncelikle geçmişten bugüne ilerici kadın hareketine omuz vermiş kadınlar ile mücadeleyi bugün de sürdüren kadınları buluşturmak olduğunu söylediler. Salonda bulunan ve geçmişte İKD’ye omuz vermiş çok sayıda İKD’linin varlığı, bu amaca ulaşıldığının bir göstergesiydi.

Etkinlik programına, İKD’nin tarihçesinin anlatılmasıyla başladı: İKD, 3 Haziran 1975 tarihinde kuruldu. 4 yılda ülke çapında 33 şube, 35 temsilciliği ve 15 bin üyeye ulaştı. Kapatıldıktan sonra dahî yayını sürdürdüren *Kadınların Sesi* adlı dergiyi yayınladı. Sıkıyönetim mahkemesi tarafından kapatıldığı 28 Nisan 1979 tarihinden sonra da özellikle yoksul

gecekondulu halkı arasındaki mücadelesini sürdürdü.

İKD, “yüzyıllardır yasalarla, gerici gelenek ve göreneklerle ezilen, çifte sömürüye mahkûm edilen kadınların” sınıfsal ve toplumsal savaşımını her alanda verdi. İKD’nin eriştiği örgütlülük düzeyine *Kadınların Sesi*’nden yapılan alıntıyla değinildi: “Yaşam, İKD’nin emekçi kadınları örgütlemeye yürüttüğü politikanın doğruluğunu kanıtladı. İKD, en baştan politik görüşü ne olursa olsun, emperyalizmle bütünleşmiş bir avuç tekeli burjuvazinin dışında tüm sınıf ve katmanlardan kadınları örgütlemeyi hedefledi. Bugün İKD’nin üyeleri arasında sosyalistler, sosyal demokratlar olduğu gibi hiçbir politik bağlantısı olmayanlar da vardır. Üye yapısı başta işçi kadınlara, işçi emekçi eşlerine dayanmakla birlikte, memur, teknik eleman, doktor, öğretmen, avukat öğrenci, köylü, öğretim üyesi vs. binlerce kadını da barındırmaktadır.”

“İKD, kadınların yığınsal ve örgütlü biçimde eşitlik, demokrasi ve barış savaşımına katılmasını sağlamakta önemli başarılar elde etmiştir” denilerek İKD’nin geçmişteki şiarları, yürüttüğü kampanyalar ve eylemler hatırlatıldı. “Her işyerinde ve mahal- lede kreş”, “analar doğurur, faşistler öldürür”, “doğum izinleri uzatılsın ve birleştirilsin”, “tarlada, tezgâhta doğuma son”, “fantom değil, kreş”, “evlat acısına son”, “çocuklara ücretsiz süt” ilk defa İKD’nin yükselttiği taleplerdi.

1980’den sonra dernek çatısı olma- dan, çoğunlukla genç kadınlarca yürütülen ilerici kadın mücadelesi de sunumda yer aldı. Ardından da, kurulduğu günden bugüne gelen birikime dayanarak, 6 Mart 2012 tarihinde İlerici Kadınlar Dayanışma Derneği’nin kurulmasıyla yasal yapısına tekrar kavuşan İKD anlatıldı. İlerici kadın çalışmasının ikinci evresinin bile on yıl öncesine dayanan bir geçmişi olduğu, buluşmaya katılanlar arasında 1970’li yıllarda çalış-

ma yürütenler olduğu gibi, 2000’li yıllarda ilerici kadın hareketine katılanların olduğu belirtildi. Bu kadınların hepsinin İKD’nin yeniden nasıl ayağa kaldırılabilceğinin konuşulduğu, günlerce uykusuz süren ev toplantılarında yer aldıklarına değinildi. İKD’nin, kuruluşundan itibaren kadınların sömürüldüğü, haksızlığa uğradığı her yerde kadın dayanışmasını büyütme, mücadele yürütmek üzere kadın hareketinin içerisinde yer almaya başladığı belirtildi. İKD’nin tüzüğünde yer verdiği amaçlar okundu.

Serbest kürsü

1970’li yıllarda öğretmenlik yaptığı dönemde İKD’nin Balıkesir şube başkanlığı ile Marmara Bölge sekreteryasında görev almış olan Vildan Sevil İstanbul dışında olduğu için internet üzerinden kurulan canlı bağlantı ile duygu ve düşüncelerini paylaştı.

“Bu topluluk beni yıllar öncesine götürdü, heyecanlandırdı. İKD dönemi yaşamımda hem topluma bir şey verdiğim, hem de toplumdan duygusal ve düşünsel olarak çok beslendiğim, çok etkileyici bir dönemdi.”

“Oysa bugün çok daha hırpalanmış, çok daha örselenmiş konumdayız; toplumun üzerinden buldozerler geçti. Kuşaklar arası bağlar özellikle kopartıldı. Gönül isterdi ki, biz eskilerle şimdi gencecik bu heyecanı duyan sizlerin bağlantısı daha önce kurulabilseydi, biz doğrularımızla yanlışımızla deneyimimizi sizlere aktararak sizler yola keşke daha donanımlı çıkabilseydiniz. Ne var ki hayat, bu sistem, bu sistemin darbeleri hepimizi çok örseledi. Hapishaneleri doldurduk, işkencelerden geçtik... Nice canlarımız gitti. Genç kuşaklar son

derece apolitize edildi. Şimdi, bu koşullarda şu ölü toprağını üzerlerinden atmaya kalkışan, buna çaba gösteren bu genç arkadaşlarımızla gerçekten onur duyuyorum, gerçekten çok sevgi duyuyorum, selamlıyorum bu çabayı. Azlık hiç önemli değil, bizler de o zaman çok azdık, ama çok kısa sürede toparlanabildik, çoğalabildik.”

“O günkü koşullarda bizlerin birikimi, kadın mücadelesinin bu topraklardaki tarihsel birikimi, bizim aldığımız miras da çok zayıftı... Ama biz şunu gördük; biz sisteme karşı savaşım vermek zorundayız. Salt kadın sorunlarını yüceltir, salt onlar için savaşım yaparsak, sistemi gözden geçiririz, esas olarak bizi ezen sistem. Ama kadının kadın olmasından kaynaklanan sorunları göz ardı edersek, kadın kitleleriyle bağlarımızı koparıyoruz, salt sınıf mücadelesinin özellikle ekonomik alandaki istemlerini öne çıkarırsak, eksik kalırız. O zaman ne yapmak gerekir... Sisteme karşı sınıfsal mücadeleyle, geniş bir tabanı kapsayacak biçimde emeği ile geçinen, evde de emek sarfeden, çalışmasa da tüm kadınların sorunlarını içerebilecek bağ kurmak gerekir.”

THY direnişçileri adına söz alan Deniz Pekbaş Eralp, konuşmasına, direnişin ilk günlerinden itibaren tüm eylemlerine katılarak onları yalnız bırakmayan İKD’lilere teşekkür ederek başladı. THY’deki özellikle kadın işçiler için daha da zor olan çalışma koşullarından bahseden Eralp, ellerinden çalınan grev haklarını mücadeleleri sonucunda geri aldıklarını belirtti. Eralp şunları söyledi: “Bu grev hakkının geri gelmesi çok çok önemliydi, çünkü biliyorsunuz işçi sınıfında, sendikalarda grev için çok mücadeleler verilmiş, çok bedeller ödenmiş. Yıllardan bu yana gelen bir tarihsel süreç var. Nasılsa grevi yasakladılar deyip arkamızı dönmüş olsaydık, bu, binlerce milyonlarca insanın yaptığını ezip geçmek olurdu. Biz bunu yapmadık, direnmeye devam ettik, grev hakkımızı geri aldık. Şimdi işe dönmek istiyoruz.”

Eralp, “hostes” olarak kadınların hava işkolunda yaşadıkları zorluklara da değindi: “Kadın hastalıklarında ve diğer rahatsızlıklarımızda çok fazla sorun yaşatan, çok stres yaşatan, çok depresyon yaşatan bir iş. Özel hayatınızda da zorlanıyorsunuz. Çocuğu olanlar başta olmak üzere, hepsinde ailevi sorunlar, gece gündüz farklılıkları, yaşadıkları sıkıntılar çok fazla. Tabii, bunlardan biri taciz. Taciz çok doğalmış, çok normalmiş gibi karşılanıyor. Sürekli gülüyoruz, sürekli makyajlıyız, zindeyiz, iyiyiz, hoşuz, bu da tabii hep farklı algılanıyor, özellikle de bizim toplumumuzda çok daha farklı algılanmasına sebep oluyor” diyerek, havayolu emekçisi kadınların yaşantısının görünenin ötesindeki arka planını aktardı.

Kadın mücadelesini ön planda tutan ve yakın zamanda kadın üyelerine yönelik tutuklamalarla karşı karşıya kalan KESK’liler adına Aliye Dülger konuştu. 8 Mart’ın ücretli tatil ilan edilmesi talebiyle gerçekleştirdikleri grevden sonra kadın üyelere saldırılar ve tutuklamalar olduğunu söyledi. Bu tutuklama ve saldırılarda İKD’nin KESK’li kadınları yalnız bırakmadığını belirtti.

Dülger “2012 yılı KESK için ciddi anlamda operasyonların düzenlendiği ve baskıların uygulandığı bir yıl oldu. KESK’in tasfiye edildiği hissine kapıldığımız dönemlerden geçiyoruz. 13 Şubat özellikle kadın arkadaşlarımıza yapılmış operasyonlardı. Biz bu süreçte mücadeleyi yükseltmeye çalıştık, her ay basın açıklamaları, oturma eylemleri düzenledik, bildiri dağıttık vs. yaptık. 3 arkadaşımız hâlâ tutuklu. Bu üç arkadaşımız için 13 Aralık’ta tekrar Ankara’da olacağız” dedi ve kadınları duruşmalara davet etti.

80 yaşındaki ablamız ve “Nazlı” isimli, bir anne ile kız çocuklarının yaşam mücadelesinin anlatıldığı romanı yazmış olan, kısa bir süre önce kalp ameliyatı geçirmiş olmasına rağmen bizleri yalnız bırakmayan Fatma Ural, sözlerine “Umarım bu topluluk yakın zamanda eski gücüne kavuşur ve Türkiye’yi titretecek olaylar yapabilir” diye başladı.

“Ülkemizde bir korku imparatorluğu kurulmuş, insanlar korkarak her şeyden uzak durarak hiçbir şeye yanaşmak istemiyorlar” diye konuştu. Sözlerine, “Pek çok aydın kadınlarımız var, fakat nedense kimileri başımıza bir şey gelmesin diye evlerinde oturuyorlar” diye devam eden Ural, “Aydınlardan konuşmuşken, içlerinden Behice Boran’ı unutmamak gerekiyor, onu saygıyla ve rahmetle anıyorum” diyerek, Behice Boran’ın ‘sosyalist olunmaz, sosyalist yaşanır’ sözlerini hatırlattı.

İKD’yi daha da ileriye götürmek gerektiğini belirterek, “Bunun için yoğun çalışmak lazım, ekip olarak, mahalle olarak, bölge olarak çalışmak lazım, gecekonduvarlarında, varoşlarda çalışmak lazım” dedi. “Cumhuriyet’le, Avrupa’da yokken Türkiye’de kadınlarımız seçme seçilme hakkını elde etti” diyen Ural, “ülkemiz karanlığı hak etmedi... Saçma olaylar görüyorsunuz, kadınlara üç çocuk yapmasını emreden bir Başbakan görüyorsunuz. Hayretle karşılıyorum, böyle bir düzende yaşamayı bu yaşta ben istemiyorum. Bunun için çok çalışmamız lazım, çok çok özveride bulunmamız lazım” diye belirterek, kadınların bu cesarete sahip olduğunu vurguladı.

İKD adına söz alan Fatma Şenden, konuşmasında kadınların karşı karşıya oldukları sorunlara ve İKD’nin bunlara karşı çözüm önerilerine değindi. Fatma Şenden, buluşmayı düzenlerken kadınları da yakından ilgilendiren cezaevlerindeki açlık grevleri gibi ağır bir gündemle karşı karşıya olduklarını belirtti. Ülkemizde pek çok halkın kadınlarının ekonomik ve sınıfsal beklentilerinin yanı sıra, anadillerini kullanma ve diğer özgül hak talepleri olduğunu, kimlik sorunlarının çözülmesi beklediğini söyledi.

“Yanbaşımızda Suriye halkının emperyalist güçler tarafından çoluk çocuk, kadın, yaşlı demeden katledilmesi ile karşı karşıyayız. Eğer bugün Suriye’deki, Ortadoğu’daki savaşa karşı durmazsak, aynı şeylerin kendimize yöneleceğini unutmayalım. Kadınların şiddet sorunu var,

ekonomik sorunları, medeni haklar sorunu var, toplumsal ve siyasal hak talepleri var. Emekçi kadınların sorunları var; çalışan kadınlarımızın hâlâ ‘eşit işe, eşit ücret’ sorunu var. Düşük ücret, güvencesiz çalışma sorunları var” dedi.

Demokratik ve siyasal-sosyal alandaki koşulların 1980 darbesi öncesinden hiç de farklı olmadığını belirterek, Alevi kadınların sorunlarının, azınlık hakları sorununun, kısacası demokratik hiçbir sorunun çözülmemiş olduğuna değindi. “Ne kazanım elde edildiye bir bir geri alınıyor. Sosyal kazanımlarda hep gerileme içerisindeyiz. Kürtaj yasağı gündeme getiriliyor. Gericici AKP eliyle kadın bedeni üzerinden politika yapılıyor” diye konuştu.

Kadına yönelik şiddetin artarak devam ettiğini ve Sevim Kerimoğlu’nun İKD için yapmış ol-

duğu resme de yansıdığı gibi ‘kadın cinayetlerine son’ şiarının güncelliğini koruduğunu belirtti.

“Kadın” bakanlığımızın olmadığını, yalnızca “aileden ve sosyal politikadan” sorumlu bakanlığın bulunduğunu, ancak sosyal politika deyince bunun bizim ülkemizde ne yazık ki sermaye politikası anlamına geldiğini belirtti. Kadınların sosyal haklarının gün geçtikçe gerilediğini, neoliberal politikaların en başta kadın yoksulluğunu doğurduğunu ve kadın emeği sömürsünü artırdığına dikkat çekti.

Bunlara karşı geçmişte olduğu gibi İKD’nin çözümler önerdiğini ve mücadele yürüttüğünü belirterek “Vildan Sevil’in de söylediği gibi kadınların kadın olmaktan sorunlarıyla sınıfsal ve toplumsal sorunları birbirinden bağımsız değil” dedi.

İKD adına bir diğer konuşmayı yapan Demet Demir ise konuşmasında, trans kadınlarla ilgili yaşanan zorluklara ve karşılaştıkları ayrımcılıklara değinerek şunları belirtti: “Türkiye’de cinsel eğilim ve cinsiyet kimlikleri üzerinden henüz yasal bir şey yapılmadı, çalışmalar olmasına rağmen AKP hükümeti bunu hâlâ askıya almakta. Birçok trans kadın arkadaşlarım ve eşcinsel erkekler daha çok olmak üzere her gün birçok insan öldürülüyor. Son

on yıl içinde kadın cinayetleri de aynı şekilde yüzde 1400 arttı. Aynı şekilde EBT cinayetlerindeki artışın yüzde 500’lerde olduğunu tahmin ediyoruz.”

Demet Demir, sözlerine trans kadınların sorunlarına değinerek devam etti: “Birçok trans kadına diğer iş alanlarında çalışma hakkı verilmiyor. Bu nedenle birçok trans kadın, istemeseler de Türkiye’de fuhuş sektöründe çalışmak zorunda kalıyor. Diğer iş alanlarında çalışma

hakkı taleplerimiz olmasına rağmen özel sektör ve devlet sektöründe henüz çok fazla yer verilmiyor. Düne kadar birçok eşcinsel de aynı şekilde karşılaşıyordu, kimliğinden dolayı işinden atılıyordu, iş bulamıyordu. Erkek eşcinseller için, kadın eşcinseller için biraz daha farklı olmaya başladı 10-15 yıl öncesine kadar, ama trans kadınlar için hâlâ bir şey düzelmedi. Aynı şekilde evleri mühürleniyor ya da yaşadıkları mahalleden atılıyorlar, en son Avcılar’da yaşanan olaylarda olduğu gibi.”

Buluşmada kadınların kendi üretimleri olan fotoğraflardan, resimlerden, öykü ve şiirlerden oluşan bir sergi konsepti de yer aldı.

“Kadınların gözünden kareler” adlı sergideki fotoğraflardan bir kısmı grup hâlinde çıkılan fotoğraf gezisinin ürünüydü. Kimisi de derneğin katılmış olduğu çeşitli eylemlerin hatıralarda kalacak karelerinden oluşuyordu.

“Kadınların gözünden kareler” sergisinin eser sahipleri: Oya İşkur, Yıldız İsaoğlu, Emel Sarıgül, Aliye Dülger, Pınar Altuntaş, Hazal Yücel, Nilgün T.K., Eylem Erdemir, Nebahat Eryılmaz, Fulya Uskalelier, Sevim Kerimoğlu, Çiğdem Hande Gürkök, Aynur Sun, Merve Emre, Beste Karabulut, Y. K. Sancar.

Beste Karabulut’un “Mutluluk”, “İşyanımdır” ve Hollanda’dan Y. K. Sancar’ın “Barışa Dair” adlı şiirleri okundu.

Filiz Gökbakar, yaklaşık 25 Kasım’ın anlamını ön plana çıkaran “Red” isimli kadına yönelik şiddeti konu alan bir skeç sergiledi.

İKD mücadelesinden kesitler içeren “Dünden bugüne İKD” başlıklı slayt gösterisiyle, 1975’ten bugüne İKD’nin kadınların kurtuluşu için yaptığı eylemlerden, yürüyüşlerden kesitler sunuldu. Yetgül Karaçelik’in hazırladığı slayt gösterisi, sözle okunanları başarılı biçimde görsel olarak bütün katılanlara anlattı.

Bu etkinlik için Güneşli Dünya’nın sadece kadın elemanları sahne olarak kadınların dayanışma coşkusunu ezgileriyle pekiştirdi. Güneşli Dünya’ya Aynur Sun eşlik etti.

Buluşmanın hatıralardan silinmemesi için üretilen İKD karanfilleri ve bastırılan rozetler gelenlere sunuldu. Kadınların kurtuluşu için dayanışmayı, mücadeleyi, örgütlülüğü büyütmek üzere yeni çalışmalarda tekrar yana olma dilekleriyle etkinlik sona erdi.

Sosyalist EBT Hareketi’nin mesajı: “Yoldaş örgütlenme İKD’nin mücadelesi ve mirasını devrimci duygularımızla paylaşıyor ve kadınların emperyalizme, faşizme ve gericiliğe karşı yürüttüğü özgürlük ve eşitlik mücadelesinde örnek teşkil etmesi temennisiyle İKD buluşmasını selamlıyoruz. Yaşasın kadınların eşitlik mücadelesi.”

TMMOB AKP hükümetinin hedef tahtasında

Kendisine muhalefet eden bütün kesimlere saldıran AKP Hükümeti, şimdi de Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne (TMMOB) yükleniyor. TMMOB'nin konuyla ilgili olarak 16 Kasım 2012'de yayınladığı açıklamada gerek mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetleri ve gerekse TMMOB mevzuatının Anayasa ve yasalara açıkça aykırılık oluşturacak bir şekilde Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından düzenlenmesinin öngörüldüğü belirtildi. Tekelci otoriter bir yönetim anlayışını yansıtan bu düzenlemeler, bazı özerk kamu tüzel kişiliklerinin özerkliğini ortadan kaldırmakta, bir kısmını da doğrudan doğruya bakanlıkların bünyesine katmaktadır.

TMMOB'siz

TMMOB yasası olamaz!

Açıklamada "Hazırlanış süreci, şekli ve içerik itibarıyla TMMOB'siz TMMOB Yasası değişikliklerini yüz binlerce üyemizin ve bizlerin asla kabul etmeyeceği bilinmelidir" denildi. Yapılacak yeni değişiklik-

lerle mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerinin ve ilgili meslek örgütlerinin, böl-parçala-küçült-yönet-etkisizleştir yaklaşımıyla demokratik ve merkezî yapılardan rekabetçi yerel yapılara dönüştürülerek merkezî kamu yönetimine bağlanacağı vurgulandı. TMMOB'ye yapılan saldırıların doğrudan ve dolaylı sonuçları şunlar olacak: Çalışma yaşamının büyük bir kısmı işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin dışında tutulacak. İnsanca barınma hakkı, deprem gerçeğine karşı yapı denetimleri, enerji, tarım, orman, su kaynakları ve kentlerin yönetimi gibi alanlarda mühendislik-mimarlık-şehir planlamacılığının mesleki denetim ve bilimsel-teknik kriterleri tasfiye edilecek.

TMMOB'yi tasfiye etmeye çalışan yasaya karşı DİSK ve KESK başta olmak üzere çeşitli demokratik kitle örgütleri ve toplumsal kesimlerden tepkiler gelmeye devam ediyor. Önümüzdeki günlerde yasaya karşı muhalefetin daha da örgütlü bir şekilde hareket etmesi bekleniyor.

AKP neden TMMOB'ye saldırıyor?

TMMOB Anayasa'nın 123, 124 ve özellikle 135. maddelerinden hareketle yayımlanan 6235 sayılı kanuna göre çalışan bir meslek örgütü. Kamu kurumu statüsünde. Özerk-demokratik yapısıyla siyasi iktidar ve partilerden bağımsız bir şekilde halk yararına mesleki denetim sağlıyor. Sadece üyelerinin faaliyetlerini değil, yerel ve merkezî yönetimlerin kendi meslek alanlarına giren projelerini de doğrudan veya dolaylı olarak denetliyor.

Birlik son dönemlerde AKP'nin bir avuç zengininin çıkarına hizmet eden birçok icraatına karşı açtığı davalar ve yürüttüğü kampanyalarla gündemde.

Hükümetin TMMOB'yi tasfiye etmeye dönük olarak hazırladığı torba yasa, aynı zamanda, Boğaz bölgesini de imara açıyor.

TMMOB üyelerinin çıkarını halkın çıkarlarıyla bir tutuyor. Demokrasi ve barış mücadelesinin önemli aktörlerinden. Çeşitli demokratik kitle örgütleri, meslek örgütleri ve demokrasi güçleri ile ittifak yapıyor.

DHL işçileri direnmeye devam ediyor

DHL Türkiye Lojistik Firması'nda çalışırken anayasal haklarını kullanarak sendikaya üye olan 22 işçi çeşitli bahaneler ileri sürülerek işten çıkarıldılar. Günlerdir direnişte olan DHL işçilerine birçok emek dostlarından destek gelmeye devam ediyor.

DHL Türkiye'de devam eden direnişin 148. gününde Avrupa Taşıma İşçileri Federasyonu (ETF) ve Avusturya Sosyal Demokrat Partisi Avrupa Parlamentosu (AP) Milletvekili Evelyn Regner tarafından bir ziyaret gerçekleştirildi. 3 Kasım'da Almanya Ver.di sendikası'ndan bir delegasyon, 10 Kasım'da ise Avrupa Taşıma İşçileri Federasyonu (ETF) genel sekreteri Eduardo Chagas ve Avrupa parlamentosundan parlamenterler işçileri ziyaret ettiler.

Ayrıca 19 Kasım 2012 tarihinde Galatasaray maçı için İstanbul'a gelen Manchester United takımını, DHL işçileri karşıladı. DHL Kargo tarafından işten çıkarılan emekçi-

ler, Manchester United'a DHL ile yapılan sponsorluk anlaşmasını iptal etme çağrısında bulundu.

TÜMTİS'e üye oldukları gerekçesiyle işten atılan ve Kırşehir-Esenyurt ve Gebze'de günlerdir direnen uluslararası kargo şirketi DHL işçileri 19 Kasım'da işe geri dönme, sendika haklarının tanınması ve toplu sözleşme talepleriyle Galatasaray Meydanı'na yürüdüler.

TÜMTİS örgütlenme uzmanı Ali Rıza Ata, DHL işçileri adına basın açıklamasını yaptı. Ali Rıza Ata, atılan işçiler işe geri alınana, sendika hakkı tanınana ve Toplu İş Sözleşmesi yapılanaya kadar direneceklerini açıkladı.

Halkın öğretmeni: Talip Öztürk

Türkiye öğretmen hareketinin 1970'li yıllardaki önderi Talip Öztürk 1947'de Erzurum'un Toprak köyünde doğdu. On çocuklu yarıc bir ailenin yedinci çocuğuydu. İlkokula köyünde başladı, son sınıfı Erzurum'da bitirdi. Erzurum Eğitim Enstitüsü'nü tamamlayarak öğretmen oldu. Eğitimini yaparken bir yandan da ailesinin geçimine yardımcı olmak için çalışıyordu. İki yıl çobanlık, altı yıl işçilik yaptı.

Yeni bir dünya için

Talip Öztürk daha ilk gençlik yıllarında sosyalizmi benimsedi. İşçilerin ve köylülerin sömüründen ve yoksulluktan kurtulduğu yeni bir dünya kurma mücadelesine katılmaya karar verdi. Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin birbirinden ayrılamayacağı görüşüne vardı. Devrimci mücadelenin bilinçle yürütülmesi gerektiğine inandığı için Marksist klasikleri özümsemeyi görev bildi.

Kütahya yılları

Talip Öztürk öğretmen olarak Kütahya'nın Simav ilçesinde Çiftköy Ortaokulu'na atandı. Burada üç yıl çalıştı. Öğrencilerinin, velilerin ve meslektaşlarının çok sevdiği bir dost oldu. 1960'larda devrimci ve ilerici eğitimcileri bir araya getiren Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) şube yönetiminde görev yaptı.

İstanbul yılları

Talip Öztürk 1970 yılında İstanbul'a atandı. 12 Mart 1971 darbesinden sonra ilan edilen sıkıyönetim döneminde kısa süre tutuklu kaldı. Bu arada, TÖS de sıkıyönetimce kapatılmış ve anayasa değişikliğiyle kamu emekçilerinin sendika kurma hakkı kaldırılmıştı. Talip Öztürk

TÖS'ün yerine kurulan Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği TÖB-DER'de yer aldı.

Birlik ve Dayanışma

Talip Öztürk, TÖB-DER içinde öğretmen hareketinin demokratik hak ve özgürlükleri savunma ve geliştirme temelinde eylem yürütmesi için özveriyle çalıştı. Olağanüstü bir zekâyâ ve örgütçü yeteneğe sahip bir önder olarak sivrildi. Birlik ve Dayanışma hareketini kurdu. 1976'da TÖB-DER İstanbul şube başkanlığına seçildi.

Öğretmen hareketi olarak başlayan Birlik ve Dayanışma, gelişerek ülke çapında bir güç oldu. İşçi sendikalarına ve diğer demokratik kitle örgütlerine de yayıldı. Yasaklı TKP'nin Türkiye çapında yasal örgütlenme biçimine dönüştü; kitle içinde parti çalışmasını yürüten özgün bir yapı oldu.

Unutulmaz insan

Türkiye öğretmen hareketinin saygın lideri, Barış Derneği'nin kurucu üyesi, yaşamın değerini en derin anlamı içinde kavramış olmanın bilinci ile devrimci mücadeleye yaşamını adayan Talip Öztürk, 16 Kasım 1979 günü, çalıştığı Fatih, Ahmet Rasim Ortaokulu'nun çıkışında faşistler tarafından öldürüldü. Faşizme karşı birleşik mücadele çağrısı yapan onbinlerce kişinin katıldığı törenle toprağa verildi. Katilleri bugüne kadar ortaya çıkarılmadı.

"Halkımız bizi okuttu, öğretmen yaptı. Borcumuzu ödeyeceğiz. Tıpkı Ethem Nejat gibi, işçilerin ve köylülerin sömüründen kurtulması, insanca yaşamaları için elimizden gelen her şeyi yapacağız" diyen Talip Öztürk, her yıl saygı ve sevgiyle anılıyor.

Yasa yeni, yasaklar eski

6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu 7 Kasım 2012'de Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Artık işçiler için 6356 sayısının farklı bir anlamı oldu. Yasayla beraber çalışma hayatında birçok düzenleme yapılmış gibi görünse de yasa incelendiğinde işçiler açısından olumlu sayılabilecek bir iki kısıt dışında genel olarak işçi hak ve özgürlükleri açısından geçmişteki olumsuzlukları bünyesinde barındırdığı görülüyor. AKP ve yandaş medya tarafından, binbir allama ile, işçilere sanki yeni haklar getirildiği, sendikaların ve sendikalaşmanın önünün açıldığı propaganda edilse de işin aslının öyle olmadığı, AKP'nin sendika ve işçi düşmanlığını gözler önüne serecek birçok maddenin yasanın içine yerleştirildiği ortaya çıkıyor.

12 Eylül'ün ürünü olan 2821 sayılı sendikalar yasası ve 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunu 12 Eylül'ün yeni patronu AKP tarafından tek çatı altında toplandı. Sadece adı değişen ve iki yasanın tek yasa içinde birleştirilmesi dışında tamamen 12 Eylül zihniyetini taşıyan bu yasa da tamamen işçi düşmanı özünü koruyor.

Yasanın eskimeyen maddeleri Yasa'da öne çıkarılan sendika barajının yüzde 3'e düşürülmesi olumlu sayılabilecek olsa da işkolu sayısının 28'den 20'ye düşürülmesi ve kimi işkollarının birleştirilmesi fiilen yüzde 10 barajının korunmuş olması anlamına geliyor. İşçiden yana sendikaların işkolu sınırlamasının kaldırılması talebi ise patronların partisi AKP tarafından görmezden gelindi. İşçilerin sendikalaşmasının önündeki en büyük engellerden olan işkolu sendikacılığı sınırlaması böylece yeni yasa da aynen korunmuş oldu.

Yasada işkolu barajları sürdürülürken işletme ve işyeri barajlarında bir değişiklik yapılmadı. İşyeri barajı yüzde 50 + 1 olarak devam ettirildi. Burada tek değişiklik, aynı patrona ait birden fazla işletme olması durumunda barajın yüzde 50'den yüzde 40'a çekilmesi oldu.

Grev yasakları da aynen devam ediyor

Yasa çıkarken en çok tartışılan ve beklenti yaratılan bölüm olan grev konusunda da AKP sınıfını ve safını ortaya koydu. İşçilerin toplu sözleşme yapabilmeleri, haklarını arayabilmeleri yolunda patronlara

karşı en büyük silahı olan grev de AKP tarafından yasaklarla kuşa döndürüldü. 12 Eylül dönemindeki gibi; genel grev, hak grevi, dayanışma grevi, sempati grevi yasaklandı. İşçilere sadece toplu iş sözleşmesinden doğacak sorunlarda grev hakkı tanındı. Petrol, doğalgaz, bankacılık ve şehir içi toplu ulaşım alanlarında grev yasakları devam ettirildi.

Sendikal mücadelede işçilerin ve sendikaların elini güçlendiren sendikal nedenlerle işten çıkarılma hâlinde işçinin hak kazandığı sendikal tazminat konusunda da AKP patronların isteğine uydu. İşçilerin sendikalaşmasının önünde büyük bir engel de yasaya 25. maddeyle sokuldu. Buna göre 30'dan az işçi çalıştıran işletmelerde sendikal nedenlerle işten atılma durumunda işçilerin sendikal tazminat talebi ile dava açmaları engellendi. Böylece patronların eline sendikalaşmaya karşı büyük bir koz geçmesi hedeflendi.

Yeni yasa hem örgütlenme özgürlüğü bakımından, hem de grev yasakları bakımından uluslararası normlara da aykırı. Hiçbir alanda ne hukuk, ne norm, ne de düzenleme tanımayan AKP hükümeti bu alanda da bildiğini okudu ve İLO normlarına, uluslararası hukuka aykırı bir yasanın sürmesinde ısrar etti.

Mücadeleci sendikal anlayışın hayata geçirilmesi gerekiyor

Bu yasaya karşı sendikal alanda yeterli tepki ne yazık ki ortaya koyulamadı. Yasa ile işçilerin sendikal hakları daha da kötüleştirilirken sendikalardan yasaya yönelik gerekli örgütlülük örülemedi. DİSK ve Türk-İş içindeki muhalif sendikaların oluşturduğu Sendikal Güç Birliği Platformu (SGBP) dışında Türk-İş üst yönetimi ve SGBP dışında kalan sendikalar ile Hak-İş, işçilerin haklarının budanmasına kayıtsız kalarak işçiler yerine patronları desteklemeyi seçti. DİSK ve SGBP yasaya tepki örmeye çalıştıysa da yasayı engelleyecek kitlesellikten ve örgütlülüğünden uzak kaldı.

Bu yasa süreciyle birlikte, mücadeleci olmayan, susup uzlaşarak hak arayan sendikal anlayışın çöktüğü bir kez daha ortaya çıktı. Sendikal hareket açısından bu süreçten çıkış ancak mücadeleci bir sendikal anlayışla hareket eden sendikaların ortak bir sendikal birlik örmeleri ile mümkün olacaktır.

rıza köse

AKP Alevi düşmanlarıyla Alevilere açılma politikasını sürdürüyor

Cem Vakfı, Amasya Üniversitesi ve AKP'li Amasya Belediyesi asimilasyoncu Osman Eğri'nin katılımıyla muharrem ayı etkinliği düzenledi.

Osman Eğri kitaplarında Alevilerin nasıl asimile edilebileceklerine dair önerileriyle tanınıyor. İlahiyatçı Osman Eğri, "Alevi Köylerinde Din Hizmetleri Nasıl Yapılabilir?" başlığıyla hazırladığı kılavuzla da biliniyor. Bu kılavuzda müftülüklerle ve Alevi köylerinde görev yapacak imamlara köyü nasıl Sünnileştireceğine dair önerilerde bulunuyor. Eğri, Alevi köylerine cami yapılmasının teşvik edilmesi gerektiğini, Alevi dedelerinin "kuşatılarak" manevi baskıyla kararsızlaştırılması

gerektiğini ve köylere yapılacak hizmetlerin imamlar aracılığıyla yapılmasını öneriyor. Ayrıca Alevi köylerine yönelik "İrşat Ekipleri" kurulmasını savunuyor.

Konuyla ilgili Cumhuriyet'e açıklama yapan eski Alevi Bektaş Federasyonu Başkanı Ali Balkız, "Eğri, Gülen cemaatinin görevlendirdiği, Alevileri asimile etmek için çalışan bir memurdur" dedi.

Şahabettin Bakırsan hayatını kaybetti

Emektar komünistlerden Şahabettin Bakırsan, 30 Kasım 2012 akşamı tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirdi.

Bakırsan, 1940'lı yıllarda TKP'yle tanıştı, uzun yıllar davası için mücadele etti. Nâzım Hikmet, Zeki Baştınar ve İsmail Bilen gibi seçkin devrimcilerle çalışma fırsatı buldu. Tutuklandı, hapisten çıktıktan sonra da işçiler, köylüler ve ezilen halklar için mücadelesini sürdürdü.

Hedefteki belediye başkanına hapis cezası

İzmir Dikili'de on tona kadar suyu bedava dağıtmasıyla gündeme gelen ve bu konudan yargılanıp beraat eden Belediye Başkanı Osman Özgüven'in, hakkında açılan ihaleye fesat karıştırma davasından aldığı sekiz yıl dört aylık ceza Yargıtay tarafından onandı. Davaların düzmece olduğuna ilişkin yaygın bir kanı hâkim.

Dikili'de ve Kuzey Ege'de ilerici, demokrat ve barışsever kimliği ile tanınan Özgüven, siyanürlü altına karşı Bergamalılarla birlikte mücadele etmesi ve Aliağa ilçesine yapılacak termik santrallere karşı

çıkmasıyla çevreci başkan olarak da öne çıkıyor. Özgüven aynı zamanda öğrencileri bedava taşıyan toplu taşıma politikasıyla da belli kesimlerin tepkisini çekmişti.

Ne bölge halkı, ne de hukukçular açılan davaların haklı gerekçelere dayandığını düşünmüyor. Osman Özgüven'in ve Dikili'nin özel olarak hedef alındığı düşünülüyor. Halk ise 25 Kasım 2012 tarihinde yaptığı miting gibi destek eylemi ile tepkisini ortaya koydu.

Osman Özgüven, kararın açıklanmasından önce yıllık iznini kullanarak İsveç'e gitmişti. Bu süreçte dönmesi beklenmiyor. Bu arada kararın açıklanmasının ardından İçişleri Bakanlığı Özgüven'i görevden aldı. Belediye meclisi Osman Özgüven'in yerine meclis üyelerinden birini belediye başkanı olarak seçecek. Mecliste CHP'nin 7, AKP'nin 3, MHP'nin ise 1 üyesi bulunuyor.

25 Kasım'da Kadınlar şiddete karşı alanlardaydı

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü dolayısıyla başta Ankara ve İstanbul olmak üzere ülkenin dört bir yanında binlerce kadın sokağa çıkarak kadına yönelik şiddete karşı seslerini yükseltip taleplerini dile getirdiler.

Ankara Kadın Platformu'nun çağrısıyla Kolej Meydanı'nda toplanan kadınlar, Ziya Gökalp Caddesi'ne yürüdü. Eylemde, AKP iktidarının Kürt halkına ve Suriye halklarına yönelik savaş politikası eleştirildi. Kadınların savaştan değil, barıştan yana oldukları vurgulandı. Türkçe ve Kürtçe yazılan 'Erkek şiddetine, devlet şiddetine karşı özgürlük ve barış için yürüyoruz' pankartının arkasında yürüyen kadınlar sık sık

'Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son', 'Yaşasın kadın dayanışması', 'Tutuklu kadınlara özgürlük', 'Kadınlar savaş istemiyor', 'Jin jiyen azadi' sloganlarını yükseltti.

İstanbul'da yüzlerce kadın 'Bağır herkes duysun, erkek şiddeti son bulsun' ve 'İçerde dışarda erkek şiddetine karşı yaşasın kadın dayanışması' pankartlarının arkasında Taksim Tramvay Durağı'na doğru yürüdü. Yürüyüş boyunca kadınlar, 'Bedenimiz, emeğimiz, kimliğimiz bizimdir', 'Erkek vuruyor, devlet koruyor', 'Kimsenin namusu değiliz', 'Jin jiyen azadi' sloganlarını attı ve 'Aile değil, kadınız', 'Sen utanma, tacizci utansın', 'Hapishane değil, barınma hakkı istiyoruz' yazılı dövizler taşıdı.

Pınar Selek için adalet

Mısır Çarşısı davasında yargılanan Sosyal Bilimci Pınar Selek'in 22 Kasım günü yapılan duruşmasında, İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi, daha önce nihai olarak vermiş olduğu beraat kararını hukuksuz biçimde geri aldı. Üç kez beraat eden Selek, tekrar müebbet hapisle yargılanmak isteniyor. Selek'in avukatları, mahkeme heyetindeki hâkimler hakkında reddi hâkim talebinde bulundular. Avukatlar, beraat kararının geri alınmasının kamuoyunda ciddi şüphe yarattığını belirttiler. Aynı gün görülen davalar en az üç ay sonrasına ertelenirken, Pınar Selek'in duruşmasının ise asıl mahkeme başkanının rapor süresinin devam ettiği 21 gün sonraya bırakılmasının, alelacele bir mahkûmiyet kararı verilmeye çalışıldığı şüphesini uyardığını vurguladılar.

Pınar Selek'in davasında yaşanan hukuk skandalına dikkat çekmek için 27 Kasım günü Cezayir Toplantı Salonunda bir gece düzenlendi. "Hâlâ Tanıgız Platformu" tarafından düzenlenen toplantı, "Pınar Selek'in sesini duydunuz mu?" çağrısıyla yapıldı.

İKD'liler 25 Kasım'da söyleşi düzenledi

İKD'li kadınlar 25 Kasım'da saat 14.00'te İKD Genel Merkezi'nde "25 Kasım ve Şiddet" konulu bir söyleşi gerçekleştirdiler.

Söyleşide ilk olarak Sendikal Güç Birliği Platformu Kadın Koordinasyonu'nun 25 Kasım ile ilgili hazırladığı ve kadınların işyerinde uğradığı şiddete dikkat çeken "Kadınız Sendikalıyız, Şiddete İsyandayız" isimli slayt gösterildi.

Daha sonra 25 Kasım'ın tarihçesi ve Mirabel kardeşlere ve mücadelelerine değinilerek Mirabel kardeşlerden Minerva'nın 'bunca acıyla dolu ülkemiz için yapılacak her şeyi yapmak bir mutluluk kaynağı; kollarını kavuşturup oturmaksa çok üzücü' sözleri hatırlatılarak kadın mücadelesinin önemine vurgu yapıldı.

Kadına yönelik psikolojik ve fiziksel şiddetin nedenlerinin ve bununla mücadele yöntemlerinin tartışıldığı toplantıda, kapitalist ve eril sistemin kadını iki kez sömürdüğü ve şiddetin mevcut ekonomik sistem tarafından beslenip sürdürüldüğü belirtildi.

Kadının maruz kaldığı şiddete erkeklerin de ses çıkarması gerektiği vurgulandı. Erkeklerin, hemcinslerinin uyguladığı şiddeti mahkûm etmesinin kadınların maruz kaldıkları şiddete karşı yürüttükleri mücadelenin tamamlayıcısı olarak önemli bir noktada durduğu söylendi. Sistemin kitleleri yönlendirmek için sıklıkla başvurduğu dinin de kadınların her türlü şiddete maruz kalmasında ve şiddetin devamlılığının sağlanmasında önemli bir araç olması tartışıldı.

Şiddetin ortadan kalkması için bireysel olarak bir değişimin değil, toplumsal yapının ve geleneksel toplum yapısının kadına yüklediği rollerde değişikliğin çözüm getireceği dile getirildi. Bu değişimin ise köklü olması gerektiği, sosyalist devrimin cinsler arası eşitliği sağlamada önemli olduğu vurgulandı.

İKD'liler söyleşinin ardından, bileşeni oldukları 25 Kasım Kadın Platformu ile birlikte Galatasaray'dan Taksim Meydanı'na yürüdü.

Kadınız, sendikalıyız, şiddete isyandayız!

Sendikal Güç Birliği Platformu Kadın Koordinasyonu bu yıl 25 Kasım Kadınlara Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü kapsamında "Kadınız sendikalıyız, şiddete isyandayız!" temel sloganı çerçevesinde işyerlerinde kadın emekçilere yönelik fiziksel, psikolojik ve cinsel şiddet konusuna dikkat çeken ve bir hafta süren bir dizi eylemlilik düzenledi. Bu amaçla ilk önce 19 Kasım'da Taksim tramvay durağında basın açıklaması yapıldı.

Esnekliğin, güvencesizliğin, sendikasızlığın yaygınlaştığı, rekabetin, bireyselliğin yoğunlaştığı, çalışanlar arası iletişimin, ortak hareket etme anlayışının azaldığı neoliberal çalışma koşullarında, işyerlerinde şiddetin de giderek arttığı belirtildi. Kadına yönelik şiddetin, kadınların temel haklarından biri olan çalışma hakkının ihlali anlamına geldiği vurgulandı. İş ortamlarında hâkim olan erkek egemenliğinin ve kadınlar aleyhine işleyen güç ilişkilerinin bu şiddetin maddi temelini oluşturduğuna dikkat çekildi.

Hükümetin, işyerlerini kadına yönelik şiddetten arındırmak için gereken her türlü yasal düzenlemeyi yapması; işverenlerin dışarıdan ve içeriden gelen kadına yönelik şiddete karşı engelleyici önlemler almakla yükümlü kılınması; işyerlerinde şiddeti takip edecek, ilk müdahaleyi gerçekleştirecek danışma merkezlerinin kurulması; işyerlerinde konuyla ilgili farkındalık eğitimlerinin yapılması, sendika temsilcilerinin bilinçlendirilmesi, onlara daha fazla yetki ve söz hakkı tanınması, sendikaların ortak kampanyalar düzenlemesi, erkek üyelerde farkındalık yaratılması,

toplu iş sözleşmelerinin toplumsal cinsiyet açısından gözden geçirilerek işyerinde kadına yönelik şiddete karşı maddelerin eklenmesi istendi.

Kadına yönelik şiddetin temelini inmeden, önlemleri panik butonu, kelepçe vs. gibi teknik takip düzeyine indirgeyerek şiddetle mücadele edilemeyeceği belirtildi. Şiddetten, tacizden, mobbingden (sistemik psikolojik şiddet ve yıldırma) arındırılmış işyerleri için kadınlar sendikalara, örgütlenmeye çağırıldı.

Etkinlik haftasının ikinci durağı 21 Kasım'da Kadıköy iskelesiydi. SGBP kadın koordinasyonu burada stand açtı, broşür ve rozet dağıttı. Temel sloganın yer aldığı mor balonlar ise en çok çocukların ilgisini çekti.

SGBP kadın koordinasyonu, 23 Kasım'da da IndustriALL Kadın Sekreteri Carol Bruce ile birlikte Atatürk havaalanında THY'li kadın direnişçileri ziyaret etti.

SGBP kadın koordinasyonu işyerinde şiddet konusuna dikkat çeken bir slayt da hazırladı. Bu slaytın IndustriALL'a üye diğer ülkelerdeki sendikalarda da gösterilmesi düşünüyor.

SGBP kadın koordinasyonu, son olarak, 25 Kasım Pazar günü "25 Kasım Kadın Platformu"nun düzenlediği yürüyüşe katıldı.

'Kadın Eğitimci Adayları'ndan şiddet sunumu

Eğitim-Sen Kadın Sekreterliği, 'Kadın Eğitimcilerin Eğitimi' programı kapsamında eğitim çalışmaları başlattı. Birinci devresi 30-31 Ocak - 1 Şubat 2012'de yapılan eğitim çalışmasına Türkiye'nin dört bir yanından yaklaşık 80 'kadın eğitimci aday' da katılmıştı. Ayrıca Kıbrıs Türk Öğretmeler Sendikası'ndan da katılım olmuştu.

Mücadelenin bir diğer tarafının eğitim olduğu, bu yüzden de yeni eğitimciler yetiştirmeye yönelik çalışmaların olması gerektiğini savunan Eğitim-Sen Kadın Sekreterliği, başlatılan eğitimi 5 aşamalı olarak planladı. 'Kadın Eğitimcilerin Eğitimi' kapsamında başlatılan programın 4. aşamasında ise 'kadın eğitimci adaylar' her biri kendi buldukları şehirlerde ve bağlı oldukları şubelerde

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddet ile ilgili sunumlar gerçekleştirecek. Eğitim-Sen İstanbul 3 No'lu Şube, 5 Aralık 2012'de gerçekleştirilecekleri kadına yönelik şiddetle ilgili sunumuna herkesin davetli olduğunu belirtti.

Sendikalarda kadınların güçlenmesi için her türlü olanağın seferber edilmesini savunan Eğitim-Sen, "Eğitim-Sen kadınlarla büyüyor, kadınlar Eğitim-Sen'de güçleniyor" şiarı ve kadın eğitim çalışmaları ile bunu bir kez daha göstermiş oluyor.

Mersin'de nükleer karşıtları 10 Kasım 2012'de, Taşucu beldesinde buluşup "Nükleer santral istemiyoruz" dedi.

Aralarında siyasi parti, dernek ve sendikaların da bulunduğu eylemciler, Taşucu Belediyesi önünden SEKA Limanına kadar yolun yarısını trafiğe kapatarak yürüdü.

Mersin Nükleer Karşıtı Platform adına basın

Nükleere Hayır!

açıklamasını Sebahat Aslan okudu. Açıklamada, radyasyonlu nükleer atıkların Akkuyu Bölgesine taşınmasını sağlamak için SEKA arazisinin ve limanının kullanılmak istendiği belirtildi. Bu bölgeyi siyasi rant uğruna gözden çıkaran, başta Taşucu Belediye Başkanı olmak üzere bütün yerel yöneticiler kınandı. Dünyanın başına bela olan tonlarca radyasyonlu atığın Akkuyu'ya gömülme istendiği, SEKA bölgesinin özel çevre koruma sınırı olduğu, kaplumbağa üreme alanına bitişik olduğu, 1996 yılında bölgenin tamamının sit alanı olarak ilan edildiği vurgulandı. "Yerel yöneticiler, yoksullukla boğuşan halkı iş vaatleri ile kandırmaya çalışıyor" denildi. Türkiye'nin nükleer santrallere mahkûm olmadığı, elektrik ihtiyacını karşılayabilecek alternatif, temiz ve yenilene-

bilir enerji kaynaklarının var olduğu belirtildi.

"Demokratik ve hukuksal mücadelemizi daha da etkin bir şekilde sürdüreceğiz. Herkesi yaşam hakkına sahip çıkması için nükleer santrallere karşı yürüttüğümüz mücadeleye davet ediyoruz" denilerek basın açıklaması bitirildi.

Basın açıklamasının ardından kitle SEKA Limanı önünde 10 dakikalık oturma eylemi yaptı.

Ghobadi'nin sisli dünyasından bir kesit:

Gergedan Mevsimi

İranlı Kürt yönetmen Bahman Ghobadi'nin Mij Film ve BKM Film ortaklığında sunulan son filmi "Gergedan Mevsimi" izleyiciyle buluştu. Filmde "İslam Devrimi"nin yarattığı etkiyi baş karakter şair Sahel Farzan'ın hikâyesiyle, 4 yıldır sürgünde olan Ghobadi'nin gözünden izliyoruz. Film bu yönüyle İran Sineması'ndan çok İran sürgünleri sinemasının bir eseri olarak karşımıza çıkıyor.

Ghobadi'nin "Gergedan Mevsimi" 1979 İran İslam Devrimi'nin yarattığı etkileri konu almasıyla dikkat çekiyor. Türkiyeli izleyicilerin "Sarhoş Atlar Zamanı" ve "Kaplumbağalar da Uçar" filmleriyle yakından tanıdığı Ghobadi sürgündeki ilk eserinde, İslam Devrimi'nin ötekileştirdiği insanların hikâyesinden bir kesit sunuyor. Ünlü yönetmen Gergedan Mevsimi'nde kendisinin de dahil olduğu ötekileştirilenleri

anlatırken İranlı Kürt şair Sadegh Kamangar'ın hayatından esinlenmiş ve senaryoyu Kamangar'ın günlüklerinden yola çıkarak oluşturmuş.

Ghobadi, hikâyesini politikaya buluştuktan uzak durmuş şair Sahel Farzan, eşi Mina ve hem eski hem de yeni rejimin adamı Akbar üzerinden anlatıyor. İslam devriminin başında Akbar, eline aldığı güçle Sahel ve aşkına karşılık vermeyen Mina üzerine saldırıyor. Adil olmayan bir yargılama sonrasında Sahel için 30 yıllık, Mina için 10 yıllık hapis demek olan hikâye daha sonra sürgün ve kavuşmayı beklemekle sürüyor.

Gergedan Mevsimi'ne gitmeye karar verenlerin dikkatini önce filmin oyuncu kadrosu çekiyor. Önceki filmlerinde tanınmamış oyuncularını tercih eden Ghobadi bu sefer Behrouz Vossoughi, Monica Bellucci, Yılmaz Erdoğan gibi kendini ispat etmiş oyuncularla kurulu oyuncu kadrosuyla çıkıyor karşımıza. Sinema odaklı internet forumları, sözlükler ve sosyal medyada izleyicilerin yaptığı yorumlarda Monica Bellucci en beğenilen oyuncu olarak karşımıza çıkıyor. Farsçayı kullanımı ve gerçekçi oyunculuğuyla alkış alan Yılmaz Erdoğan da filmin en dikkat çekici karakteri olan Akbar'ı canlandırıyor.

Filmi izlerken yönetmen Ghobadi'nin aynen Sahel ve Mina gibi anayurdu İran'dan uzaklaştırılmış biri olduğunu dikkate almak, filmi

bu gözle seyretmek hikâyeyi yurtsuzlaşanların hikâyesi olarak algılamak filmin politik bakış açısını görmekte yardımcı olabilir.

Şiirsel dil, tutukluluktan işkenceye, sürgüne, aşka, filmin her noktasına damgasını vururken Ghobadi'nin sessizliğe bürünmüş karakteri Sahel, İslam Devrimi'nin ardından İran'ın yurtsuzlaşan, kimliksizleşen insanlarını; Akbar, Şah Rıza devrinin hiyerarşisinde aşağılarda yer alırken İslam Devrimi içerisindeki hiyerarşik yapıda yükselerek yeni devrin gaddarını ortaya koyuyor.

Filmi için "benim kendi ülkem için taşıdığım umut gibi umut vaat ettiğine inanıyorum" diyen Ghobadi'nin Gergedan Mevsimi izlenip alkışlanmaya değer bir film olarak sinema tarihinde yerini alıyor.

Bahman Ghobadi kimdir?

Kaplumbağalar da Uçar, Sarhoş Atlar Zamanı ve Kimse İran Kedilerinden Söz Etmiyor gibi filmlerin yönetmeni olan Ghobadi, Cannes film festivali gibi birçok film festivalinde ödül almıştır. Ayrıca İranlı yönetmen Abbas Kiyarüstemi'nin Rüzgar Bizi Sürükleyecek filminde baş asistan olarak görev yapmış, filmlerinde bölgede yaşananları, savaşları gerçekçi bir perspektifle ele almış ve ötekileştirilmek istenenlerin hikâyelerini, müziklerini seyirciye anlatmıştır.

2009'de çektiği Kimse İran Kedilerinden Söz Etmiyor filminde "underground" (yeraltı) müzik yapan bir grup gencin hikâyesini anlatan Ghobadi bu filmiyle İran'daki sansürü ve ifade özgürlüğü sorununu ele alıyor. Film çekimleri sırasında ise Bahman ve filmin oyuncularını iki kez tutuklandı ve ancak filmin konusuyla ilgili yalan söylediklerinde serbest bıraktılar. Yaşanan baskılardan dolayı film 17 günde çekildi ve iki başrol oyuncusu çekimlerin hemen ardından İran'dan kaçmak zorunda kaldı. Ghobadi de filmin ardından ülkesinden sürgün edildi, çeşitli ülkelerde bulduktan sonra İstanbul'a yerleşti.

Üniversitelinin sırtındaki yük “YÖK” protesto edildi

Yükseköğretim Kurulu (YÖK)'ün kuruluş yıldönümü olan 6 Kasım her yıl olduğu gibi bu yıl da öğrencilerin protesto gösterilerine sahne oldu. Ülke genelinde yapılan protestoların merkezi İstanbul Beyazıt Meydanı'ydı.

“YÖK Karşıtı İnisiyatif” adıyla bir araya gelen bileşimin içerisinde Emek Gençliği, Ekim Gençliği, HDK İstanbul Gençlik Meclisi, Tıp Öğrenci Komisyonu üyesi öğrenciler ve TÜM-İGD'li öğrenciler gibi çok çeşitli gençlik örgütlerinden öğrenciler vardı.

Eğitim-Sen emekçileri ve ilerici akademisyenler de öğrencileri meydana yalnız bırakmadılar.

İki koldan yürüyüş

Bir kolu Çapa Tıp Fakültesi önünden ve diğer kolu da Üniversitenin Merkez Kampüsü içinden yürüyüşe başlayan grup, öğlen saatlerinde Beyazıt Meydanı'nda birleşti.

“YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek” sloganının ön plana çıktığı eylemde öğrenciler AKP'nin “YÖK'ü kaldırıyoruz” iddiasının sadece yalandan ibaret olduğu; İktidarın YÖK'ün sadece ismini değiştirerek ruhunu korumaya devam etmediğini söylediler.

Suriye ile savaşa değil, eğitime bütçe

Yaptıkları açıklamayla ülke gündemindeki yakıcı sorunlara da değinen öğrenciler Suriye'ye karşı Amerikan emperyalizminin yönlendirmesiyle girişilecek bir savaşın halklar için bir felaket olacağını vurguladılar. Öğrenciler sık sık “savaşa değil, eğitime bütçe” sloganları attılar.

Ayrıca bu yıl Eğitim-Sen Ankara Üniversiteler Şubesi'nin çağrısıyla Ankara'da Sakarya Caddesi'nde düzenlenen YÖK protestosuna da katılım yüksekti. Eğitim-Sen Genel Başkanı Ünsal Yıldız'ın da bir konuşma gerçekleştirdiği eylemde üniversitelerin akademik ve idari özerkliğinin sağlanması, eğitim ve bilim emekçilerinin ücret ve çalışma koşullarının toplu sözleşmeyle belirlenmesi ve üniversiteyle ilgili düzenlemelerde bütün bileşenlerin söz, yetki, karar hakkının tanınması gerektiği belirtildi.

Bu yıl çeşitli gençlik örgütlerinin ülke genelinde kutladığı ve katılımın son yıllara göre yüksek olduğu 6 Kasım eylemleri öğrenci gençliğin ülke sorunlarına olan artan ilgisini ve muhalefetini göstermesi açısından anlamlıydı.

Havayolu işçileri ile ilerici gençler maç yaptı, dostluk kazandı

Yaklaşık 6 aydır THY yönetiminin işçi düşmanı uygulamalarına karşı emeklerini ve geleceklerini savunmak için eylemde olan Hava-İş üyesi işçiler bu sefer yeşil sahalara çıktılar! TÜM-İGD'li gençlerin organize ettiği dostluk maçında bir araya gelen havayolu işçileri ve gençler hem spor hem de dayanışma ruhuna çok da alışık olmadığımız anlamlı bir örnek oluşturdular. 8 Kasım günü Yeşilköy Çiroz Spor Tesisleri'nde gerçekleştirilen karşılaşma birlik ruhuna uygun olarak 3-3'lük beraberlikle noktalandı.

Her gün televizyonlarda izlediğimiz onca spor müsabakasındaki acımasız rekabetten eser olmayan maçın sonunda TÜM-İGD üyesi Bekir Cerit "Yapmış olduğumuz bu maç ile dayanışmanın, kardeşliğin, dostluğun her alanda gerçekleşeceğini göstermiş olduk" dedi. Direnişteki havayolu işçilerinden Mehmet Kaplansarar ise maçın birlik ve beraberliği bir kez daha kanıtladığını dile getirdi ve ekledi: "Sonuçta 3-3 kardeşlik kazandı, Tayyip kaybettii!"

Geçmiş, geleceğin aynasıdır

yağmur ırmaklı

Bazen insan anlatacaklarını sadece eskiye dönerek, yaşanan ve yaşanmış aktararak anlatır. İşte bu öyle bir yazı. İki farklı tarih, iki farklı fabrika ve aynı organizasyon: Türk-Metal.

“Aralarında Türk-Metal'in genel merkez yöneticilerinin, şube başkanları ve temsilcilerinin de bulunduğu “azgın” bir grup, Bursa Organize Sanayi Bölgesi'nde, vardiyadan çıkıp, direnişteki Renault işçilerine destekte bulunan Bosch işçilerine demir çubuklar ve satırlarla saldırdı.

Adında “sendika” sözcüğü geçen ama gerçekte “hafiyecilik” yapan bu güruhun saldırısında, demir çubuklarla aldığı darbeler sonucu kafatası çatlayan, kolu kırılan pek çok işçinin yanı sıra 3 işçi de ağır yaralandı.

Yaralanan Bosch işçileri, Türk-Metal Genel Başkan Yardımcısı Mesut Gezer, Şube Başkanı Zafer Öztürk ve Tofaş'ta temsilci Derviş Zeytin'i kendilerine saldıran grubun içinde teşhis ettiler.

Bu “sözde” sendikanın merkez yöneticilerinin saldırganlıklarını artırmalarının, işçi düşmanı karakterlerini iyice açığa çıkartmalarının nedeni; yurdun çeşitli bölgelerindeki fabrikalarda kendi üyeleri olan işçilerin gösterdiği tepkilerin son günlerde artmasıdır.” (13 Kasım 2012, 174 nolu açıklama - <http://www.birlesikmetal.org/>)

“Bugünü kavramak ve yarını öngörebilmek için, dünü unutmamak, dünü anlamak ve anlatmak gerek” diyor büyük ustalar. Biz de büyük ustaların sözüne kulak vererek yaklaşık 15 yıl önceki, İstanbul'daki Packard Elektrik direnişine gidiyoruz ve Türk-Metal'in nasıl bir organizasyon olduğuna dair bir işçinin sözlerine kulak veriyoruz.

“Ben bu yazımda gerici bir sendikanın, patronun ve oportünizmin yıllarca kemirdiği bir fabrikayı, Packard Elektrik'i anlatacağım.

Çalıştığımız fabrikada sendikanın adı var ama kendi yoktur. Zaten sendika işçilerin inisiyatifi dışında, daha fabrikanın ilk açıldığı tarihlerde işveren tarafından kuruldu. İşverenin özellikle getirdiği bu sendika Türk-Metal'dir. Gericici, karşıdevrimci bir sendika olarak uzlaşmacı ve işçiyi her fırsatta satan, yani sarı sendikacılığın tüm gereklerini yerine getiren Türk-Metal'in sendika temsilcilerinin büyük bir çoğunluğu aktif MHP'lidir ve sendikaya fabrikada çalışan işçilerin ezici bir kısmı karşıdır...

Toplu iş görüşmeleri sonunda görüşmeler tikanıp iş grev oylamasına geldiğinde, işverenin politikası açıkça şudur: “Biz fabrika olarak greve dayanamayız, çünkü biz müşteri isteğine göre çalışıyoruz. Bir grevi kaldıramayız, şirket kapanır, herkes işinden olur.” İşveren bu mantığı öne sürerken sendikanın bu yaklaşıma alternatif olarak ürettiği hiçbir şey olmadığı için, grev oylamasında haklı olarak her seferinde “greve hayır” kararı çıkıyor. Kısaca danışıklı bir dövüşte işçiler iki arada bir derede bırakılmaktadır.

Sendikanın işçileri bu şekilde satması ne ilk kez oldu ne de son olacaktır. Baş temsilcisinden vardiya temsilcilerine kadar bütün sendika temsilcileri özenle sendika merkezi tarafından tesbit edilerek atanırlar.

(...)

İşçiye karşı sürekli kuşku ile bakan bu insanların en büyük hüneri, işçiler arasına ajan provokatörler yerleştirerek bu insanları kendi çıkarları doğrultusunda kullanmaktır. İşyerinde sendikanın, vardiya amirlerinin, formenlerin ayrı ayrı ajanları vardır. Bu insanlar diğer işçiler tarafından biliniyor.

Sendika işçilerden çok uzak, işçiler kendi sorunlarıyla başbaşalar. İşçi olarak bizlerin kazanılmış sosyal haklarımızı bile savunmaktan aciz bu sendikadan artık kurtulmanın zamanı gelmiştir.” (Hüseyin Umut, “İşçinin Penceresinden”- <http://www.urundergisi.com>)

Renault'da işçilere saldıranlarla Packard işçisinin örgütlenmesinin önünde duran engeller ne kadar da benziyor değil mi? Türk-Metal 20 yıl önce neyse şimdi de o. Hiç değişmedi. Hâlâ aynı yerde. Hâlâ patronun yanında, işçinin karşısında.

Ama, bir uyarımız da Birleşik Metal-İş yönetimine. O dönemde, Packard Elektrik işçileri Bursa'daki Renault, Bosch, Arçelik işçileriyle birlikte harekete geçip Türk-Metal'i alt etmeye çalışmıştı. Eğer başarılı olsalardı, bugün Birleşik Metal-İş mevcut üye sayısını dörde, beşe katlamış olacaktı. O dönemki yöneticilerin basiretsizliği, bu işçileri yeniden Türk-Metal'e mahkûm etmiş ve yüzlerce işçinin işten atılmasına yol açmıştı.

Umarız 15 yıl sonra yaşayacaklarımız, tarihin tekerrürden ibaret olmadığını gösterir. Bizler bu konuda işçi dostu mücadeleci bütün sendikacılarla yana olacağız.

Nefret cinayetlerini durdurun

Artan nefret cinayetlerine dikkat çekmek için Taksim'de bir eylem yapıldı. 20 Kasım 2012 günü insan hakları aktivistleri ve LGBTT bireyler Nefret Cinayeti mağduru trans bireyleri andılar.

Son 15 yıldır 20 Kasım dünyanın çeşitli yerlerinde trans bireylere karşı işlenen nefret suçlarının kınandığı bir gün. Bu sene de aralarında Hebûn LGBT Diyarbakır, İstanbul LGBT Dayanışma Derneği, Pembe Hayat LGBTT, Siyah Pembe Üçgen, SPOD, Lambda İstanbul, Kaos GL gibi grupların bulunduğu kalabalık bir kitle İstanbul Taksim Meydanı'nda bulundu. Topluluk adına okunan basın açıklamasında ise: "Bugüne kadar baskı, zulüm ve zorbalık karşısında nasıl dik durup mücadele ettiyse, bundan sonra da mücadele etmeye devam edeceğiz. Ama bu defa tek başımıza değil, bu coğrafyanın tüm ötekileriyle" denildi.

Tarsus'ta halk savaşa karşı sesini yükseltiyor

AKP iktidarının bir oldu bittiyle meclisten geçirdiği savaş tezkeresi halkın tepkisini gün geçtikçe daha fazla çekiyor. Ülkenin dört bir yanında barışseverler, anti-emperyalistler, savaş karşıtları eylemler ve toplantılar düzenliyorlar. Bunların en anlamlılarından biri de 25 Kasım günü Tarsus'ta gerçekleşti.

Tarsus'un en eski ve en emekçi mahallelerinden biri olan Musalla Mahallesi halkı geniş katılımlı bir panel düzenledi. "Musalla Halkı" imzasıyla düzenlenen etkinliğin bir diğer özelliği de 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'ne denk gelmesiydi. CHP

Hatay Milletvekili Refik Eryılmaz, Sendika.org internet sitesi editörü Ali Ergin Demirhan, Yurt Gazetesi muhabiri Ömer Ödemiş, Televizyoncu Cevat Gök, yazar Kenan Çamurcu ve Petrol-İş Sendikası eğitim uzmanı Erhan Kaplan'ın konuşmacı olduğu panelde bütün konuşmaların odağında Suriye'ye yönelik artan emperyalist komplolar vardı. Barışın emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadeleye geleceğini vurgulayan konuşmalara halkın ilgisi büyüktü. Etkinliğin düzenlendiği Tarsus Kültür Merkezi salonu hınca hınç dolarken konuşmacıların savaş karşıtı değerlendirmeleri izleyicilerden büyük destek aldı.

internet gazetesi
yenidünya

Güncel gelişmeler ve yorumlar için
yenidunyagazetesi.com

yenidünya
halk gazetesi

1 yıllık abonelik bedeli 30 tl'dir.

Ziraat Bankası Beyoğlu Şubesi TL Hesabı: 521226025001
IBAN: TR08 0001 0004 5652 1226 0250 01

Sosyal medya: çılgınlık mı, çağın gereği mi?

Bundan 3-5 sene öncesinde dahî olmayan yeni bir sosyalleşme modeliyle karşı karşıyayız. Dostlarımızla, arkadaşlarımızla nerede olduklarını, nereye gittiklerini merak ettiğimiz ve hatta karşılaşma ihtimalimizin olmayacağı ama yaşamlarını merak ettiğimiz insanlarla bir paylaşımımız var. Neredeyse sabahlara kadar süren bir sohbet.

Karşıt görüşler

Bunu nasıl değerlendireceğimize gelince; bu konuda uzmanların, sosyolog ve psikologların farklı görüşleri var. Çok iletişimin tatminsizlikle ilgili olduğunu düşünenlere karşılık, tam tersini savunanlar da mevcut.

Bir sosyal medya kullanıcısı olarak, sanal ortamda karşılıklı paylaşımlarda bulunarak edindiğimiz bir yeni aileden söz edebiliriz. Pekli bu ailenin olması normal mi? Olabilir mi?

Daha mı kötüleyecek? Yoksa tamamen yok mu olacak günün birinde?

Durum böyle

Bu sorular cevaplanmayı beklerken, her 10 gençten 9'unun sosyal medyada aktif olduğu gerçeği çıkıyor önümüze. İster hayalî bir dünyayı ele geçirmek adına olsun, ister kendini ifade edebilmek diye anılsın, gençler sosyal medyada fazla mesaiye kalıyorlar. Bu kadar saat internette, bilgisayar başında olan gençlik nasıl bir gençlik?

Sadece yöntem değişti

Aslında içeriden baktığımızda, ortada bilimkurgu ya da asosyal bir hayat yok. Sadece iletişimin kanalı değişmiş durumda. Sosyalleşmenin yöntemi değişti. Üniversite kantininde 3-5 kişiyle otururken,

facebook'u açtığımızda 436 arkadaşınızla iletişimde olabiliyorsunuz. Üstelik bir klavyenin arkasından ev rahatlığında bu iletişim lüksüne sahip olabiliyorsunuz.

Gençlik aslında, bir yanıyla hayatın kopuk bir tablo çizerken, düşünlüğünün aksine hayatla fazla iç içe bile sayılabilir. Çünkü, birbirleriyle ve dünyada olup bitenlerle daha çok etkileşim içindeler. Gençlerin kendini ifade etmek ve iletişim kurmak için kullandığı araçlar artık hayatın vazgeçilmez bir parçası olarak görülüyor. Bunların arasında facebook kullanımı açık ara öndeyken, twitter daha az popülaritesi olan bir sosyal medya kanalı sayılıyor.

Gençler diyor ki

Üniversitede okuyan gençler arasında küçük bir araştırma yaptık, onlara sosyal medya kullanımı hakkında ne düşündüklerini sorduk.

Nilay Zeybek: 22 yaşında. Hemşirelik bölümü öğrencisi. Boş zamanlarında dinlenirken eğlenmek için, kim ne paylaşmış, ne tür fotoğraflar yüklemiş görmek için günde en az iki saatini facebook, twitter gibi sosyal medya kanallarında geçirdiğini söylüyor.

Murat Arslan: 24 yaşında. Bilgisayar Mühendisliği bölümünde okuyor. Gençlerin sosyal medyayı kullanım amaçlarının özgüven kaybından kaynaklandığını, kendilerini yüz yüze ifade etmekten çekindikleri için bu aracı görevini sosyal medya kanalına bıraktıklarını söylüyor. Günde 1-2 saatini bilgisayar başında geçirdiğini ekliyor.

Adem Özışık: 24 yaşında. RTC öğrencisi. Gençlerin sosyal medya kanallarını popüler amaçlar için kullandıklarını belirtirken, dünyaya baktığımızda siyasi konjonktürde sosyal medyanın bir başkanı belirlemeye gidecek kadar dönüştüğünün altını çiziyor. Amerika başkanlık seçiminde Obama'nın sosyal medyaya ayırdığı büyük paydan söz ediyor ve sosyal medyanın dünyanın dengelelerini değiştirebilecek bir potansiyele sahip olduğunu düşünüyor.

Selem Kaplan